

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 349 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 2 ΟΚΤΩΒΡΗ 2004

0.80 ΕΥΡΩ

**ΤΗΝ ΤΕΤΑΡΤΗ Η ΑΠΟΦΑΣΗ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΠΟΘΕΣΗ ΤΟΥ ΕΛΑ**
**Ολοι στις 9:30 το πρωί
στον Κορυδαλλό**

ΑΝΑΛΥΣΗ ΣΕΛΙΔΑ 10

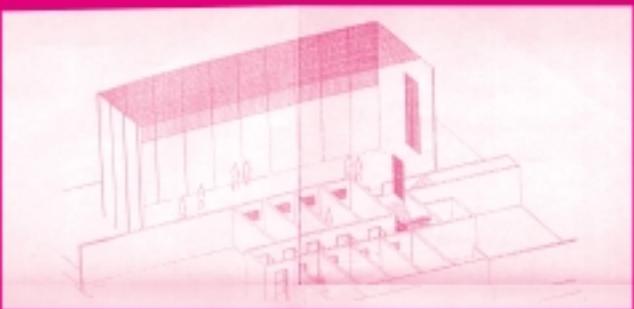
■ ΠΡΟΣΧΕΔΙΟ ΚΡΑΤΙΚΟΥ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ 2005

ΞΕΠΑΤΩΜΑ

με... ήπια προσαρμογή

ΣΕΛΙΔΕΣ 8, ΑΡΘΡΟ ΤΗΣ <<Κ>> ΣΕΛΙΔΑ 6

Απεργία πείνας
των πολιτικών κρατούρενων
από Σάββατο 18/9

Να καταργηθεί το ειδικό καθεστώς
κράτους - εξόντωσης
των πολιτικών κρατούρενων

Η σιωπή είναι συνένοχη

Συγκέντρωση
έξω από το υπουργείο Δικαιοσύνης
(Μεσογείων, δίπλα στο πάρκο
της πρώην σχολής χωροφυλακής)
Τρίτη 5 Οκτωβρίου 2004, 6 μ.μ.

ΚΙΝΗΣΙΣ ΑΠΛΗΣΤΟΥ
ΣΤΟΥΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥΣ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΥΣ

**Δημήτρης Κουφοντίνας από 18/9
Χριστόδουλος Ξηρός από 25/9
Ηρακλής Κωστάρης από 2/10**

**ΤΗΝ ΤΡΙΤΗ
ΣΤΙΣ 6 ΤΟ ΑΠΟΓΕΥΜΑ
ΣΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ
ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ**

ΣΕΛΙΔΑ 9

Η ΣΙΩΠΗ ΕΙΝΑΙ ΣΥΝΕΝΟΧΗ

■ Σε κατάσταση πολιορκίας

ΠΟΛΗ ΦΑΝΤΑΣΜΑ Θύμιζε η Κόρινθος την περασμένη Κυριακή. Ολόκληρο το κέντρο αποκλεισμένο με τανίες που είχε βάλει η Αστυνομία, οι κοφετέριες άδειες, στους δρόμους καμιά κίνηση. Επί πέντε μέρες η Αστυνομία τρομοκρατούσε τον κόσμο με την έλευση των βαρβάρων: θα γίνει μάχη, γιατί τους απαγορεύουσαν την πορεία. Θα σας σπάσουν τα μαγαζιά, θα σας κάψουν τ' αυτοκίνητα. Κλείστε στα σπίτια σας και περιμένετε μέχρι να τους διώξουμε.

Οι βάρβαροι ήταν οι διαδηλωτές που θα έρχονταν από την Αθήνα για να εκφράσουν την αλληλεγγύη τους στον αντιπολεμικό αρνητή στράτευσης Γ. Μοναστηριώτη που είναι φυλακισμένος στις φυλακές της πόλης, ύστερα από την καταδίκη του από το Ναυτοδικείο σε φυλάκιση τριών ετών και τεσσάρων μηνών. Η τοπική κοινωνία έπρεπε πάση θυσία να κρατηθεί μακριά από αυτή την εκδήλωση και για να επιτευχθεί αυτός ο στόχος χρησιμοποιήθηκε η κλασική μέθοδος της φιλορολογίας και της δημιουργίας πολεμικού κλίματος.

Οι 200 διαδηλωτές που μαζεύτηκαν προεύτηκαν περιτριγυρισμένοι από πολλαπλάσιους μπάτους. Ματάδες με χακί, Ματάδες με μπλε, ΟΠΚΕ, ειδικές δυνάμεις του Λιμενικού, καπελάκηδες. Ζωσμένη ασφυκτικά η πρεία, πλημμυρισμένοι οι γύρω δρόμοι κι ο λιγοστός κόσμος να παρακολουθεί απορημένος από τα μπαλάκια. Μόνο στο Ναύπλιο, στην πρώτη διαδήλωση ενάντια στην ελληνική προεδρία υπήρξε τέτοιο κλίμα, αλλά εκεί οι διαδηλωτές ήταν χιλιάδες, όχι 200 νομάτοι.

Οι διαδηλωτές, βέβαια, πήγαν στην Κόρινθο για να διαδηλώσουν και όχι για να κατεδαφίσουν την πόλη, όμως οι μπάτσοι ήταν αποφασισμένοι να μην τους αφήσουν να έρθουν σε καμιά επαφή με τον κόσμο της πόλης. Δυο κλούβες των ΜΑΤ πήγαιναν συνδεία τα δυο λεωφορεία που είχαν έρθει από την Αθήνα, ακόμα και στον Ισθμό που σταμάτησαν για καιρέ και σ' όλη τη διαδρομή μέχρι τα όρια του Νομού. Η ντροπή, όμως, δεν ανήκει στους μπάτους, αλλά στην τοπική κοινωνία που το ανέχτηκε.

■ ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΤΗΝ <>

● Τί έγινε, ρε παιδιά, γιατί εξαφανίστηκε η μεταγραφολογία από τα τηλεοπτικά δελτία ειδήσεων; ●●● Επαφες να αποτελεί είδηση ξαφνικά μια ωραία μέρα; ●●● Και για όλα τα δελτία ταυτόχρονα; ●●● Με ειδικά κύματα φαίνεται πως επικοινωνούν οι εγκέφαλοι όλων των διευθυντών ειδήσεων ●●● Οχι σαν αυτά που επικοινωνούν οι εγκέφαλοι των εξωγήινων στις ταινίες επιστημονικής φαντασίας ●●● Πιο απλά κύματα, γήινα, συνηδισμένα στον ανθρώπινο πολιτισμό ●●● Υπόγειες διαδρομές υλοποιούμενες μέσω των τηλεφωνικών δικτύων ●●● Πριν, βέβαια, επικοινωνήσουν οι διευδυντές ειδήσεων, επικοινωνήσαν κάποιοι άλλοι ●●● Πήρε ο Νίκος τον Θοδωρή, τα μιλήσανε, τα συμφωνήσαν ●●● Ο, τι έγινε έγινε, τώρα μούγκα, διότι δεν μας συμφέρει και τους δύο ●●● Ξεφτίλιζεται ο πολιτικός κόσμος, ρε παιδί μου ●●● Κάνουμε, δηλαδή, κάνα ρου-

σφετάκι ο ένας στον άλλο και τώρα θα βγάλουμε τα μάτια μας; ●●● Θα ξυπνήσουμε το κοιμισμένο πόπολο και θα πέσουμε μόνοι μας στα νύχια του αδηφάγου λαϊκισμού του; ●●● Αστονά πάει στο διάολο, να ηρεμήσουμε ●●● Εντάξει Θοδωρή; Εντάξει Νίκο ●●● Ε, οι διευδυντές ειδήσεων είναι εύκολη υπόθεση μετά ●●● Τους παίρνουμε και οι δύο, τους διαβεβαιώνουμε ότι δεν γουστάρουμε συνέχεια κι αυτοί καταλαβαίνουν ●●● Χρόνια στο κουρμπέτι, ξέρουν να οσμίζονται πότε η εκφρασμένη βούληση ταυτίζε-

ται με την πραγματική ●●● Άλλωστε, μαντρόσκυλα της κοινωνικής ηρεμίας είναι και η όσφρηση τους είναι ιδιαίτερα ευαίσθητη ●●● Σε όλη αυτή την ιστορία, ξέρετε ποιον σιχάδηκα περισσότερο; ●●● Οχι τον Τσιτουρίδη, ούτε τον Βούγια, για να καταλάβετε τί λαμόγιο είναι, δυμηδείτε πόσο κουτοπόντρα είχε χειριστεί την εμπλοκή του στο σκάνδαλο Πάχτα ●●● Γ' αυτό και δεν πρόκειται να πάει χαμένος ●●● Εχει δώσει πολλές φορές εξετάσεις ●●● Άλλωστε, το γλείψιμο και η οσφυοκαμψία είναι στη φύση του ●●● Ποιος τη γλίτωσε; Ο Καλός βέβαια ●●● Που έβγαινε σαν βρεγμένη γάτα στο γυαλί ●

◆ **Ρωτάμε:** αν το τραγικό δυστύχημα που κόστισε τη ζωή σε τόσα παιδιά γινόταν την παραμονή της τελετής λήξης των ολυμπιακών αγώνων, υπήρχε περίπτωση να ματαιωθεί το «κολλιτεχνικό» της μέρος, όπως έγινε με την τελετή λήξης των παραολυμπιακών θα τη μετέδιδε μόνο η EPT, ενώ τα ένα κανάλια θα αγόραζαν μερικά στιγμιότυπα. Δεν υπήρχε, δηλαδή, οικονομικό ενδιαφέρονταν και έγινε μια δωρεάν επίδειξη κοινωνικής ευαισθησίας.

◆ **Για την κυβέρνηση το μεγάλο γεγονός δεν ήταν ο τραγικός χαμός τόσων νέων ζωών, αλλά η «άμεση αντιδραση του κρατικού μηχανισμού».** Η προπαγανδιστική εκστρατεία στήθηκε μεθοδικά και χρησιμοποιήθηκε για να επισκιάσει τις δυσμενείς εντυπώσεις από το μπάχα-

λο μετά την πτώση του «Σινούκ». Τα πάντα πρόθυμα παπαγαλάκια (ιδίως στην κρατική ραδιοτηλεόραση) προσφέρθηκαν για να φέρουν σε πέρας τη δουλειά, δινοντας έμφαση σε «ειδήσεις» όπως: ο πρωθυπουργός ενημερώθηκε άμεσα και ανέλαβε ο ίδιος το συντονισμό, έστειλε τρεις υπουργούς επιτόπου κ.λπ.

◆ **Μνημονεύουν όλους τους ήρωες από τα «Ματωμένα χώματα»** της Διδώς Σωτηρίου, προσπερνώντας τον βασικότερο, τον κομμουνιστή Δροσάκη. Τα «Ματωμένα χώματα» δεν εξαντλούνται στην περιγραφή της βαρβαρότητας του παρόντος, αλ-

λά προσφέρουν και μια γεύση από το μέλλον.

«Ο Δροσάκης δεν έχασε την ευκαιρία:

– Μη... χολοσκάς, αφεντικό κι η αράδα του Αξιώτη δεν είναι μακριά. Κάποτε θα πει κι ο λαός: «Κάντε πέρα κατεργαριό! έφτασε η βάρδια μου!»» («Ματωμένα χώματα», σελ. 249, 57ή έκδοση, Κέδρος).

◆ **Ενας ακόμη διεθνής πιστοδοτικός οργανισμός προανήγγειλε υποβάθμιση της πιστοληπτικής ικανότητας του**

ελληνικού κράτους (αυτό σημαίνει ότι το ελληνικό δημόσιο θα δανειζεται με ψηλότερα επιτόκια), εκτιμώντας ότι είναι εξαιρετικά δυσοίωνες οι προοπτικές του ελληνι-

κού καπιταλισμού. Κατά τα άλλα, η κυβέρνηση Καραμανλή διαβεβαιώνει ότι με την πολιτική της θα υπάρξουν υψηλοί ρυθμοί ανάπτυξης και τα επόμενα χρόνια.

◆ **Με το μαλλί φρεσκοχεινισμένο και με το απαντούμενο τεθλιμένο ύφος πήγε στη Φαρκαδόνα η Μ. Γιαννάκου για να παρευρεθεί στις κηδείες των αιδιοχαμένων μαθητών.** Κι ύστερα, στήθηκε μπροστά στις κάτ-

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Οι εντολές του πρωθυπουργού είναι να υπάρξουν απαντήσεις σε όλα. Να προχωρήσουν οι έρευνες ταχύτατα και, όπου υπάρχουν ευθύνες, να καταλογιστούν άμεσα.

Γιώργος Βουλγαράκης

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑ

Για αναξιοπιστία της Ελλάδας στα μάτια του κόσμου κάνει λόγο ο διεθνής οίκος δανειοληπτικής αξιολόγησης Fitch Ratings, ο οποίος χρέως υποβάθμισε τις προοπτικές της ελληνικής οικονομίας, από σταθερές σε αρνητικές. Μία τέτοια ενέργεια οδηγεί συνήθως σε υποβάθμιση μιας χώρας σε άλλη κατηγορία. Ταυτόχρονα ανησυχήσεις προκαλούν οι πληροφορίες που κυκλοφόρησαν σε ελληνικές εφημερίδες ότι το συνολικό κόστος της Ολυμπιάδας ανέρχεται τελικά σε οκτώ εκατομμύρια ευρώ - κάτι που κάνει τους Ολυμπιακούς Αγώ-

νες της Αθήνας να θεωρούνται οι ακριβότεροι στην ιστορία του θέματος.

BBC
Μία τεράστια μετακίνηση (λέγεται ίσως και 1.000 πούλμαν) μαθητών από την περιφέρεια προς την Αθήνα, για να παρακολουθήσουν τους Παραολυμπιακούς Αγώνες σημειώθηκε την περασμένη μορφαία Δευτέρα. Παρότι όμως η εκδρομή στην Αθήνα είχε ενθαρρυνθεί από την ίδια την πολιτεία, δεν είχε ληφθεί κανένα έκτακτο πρόληπτικό μέτρο. Ούτε καν απογρεύθηκε έστω για λίγες ώρες, όπως

γίνεται το καλοκαίρι, η κυκλοφορία των φορτηγών στις εθνικές οδούς.

Απογευματινή

Ελληνες αξιωματικοί θα λάβουν μέρος στο πρόγραμμα, που θα εξελιχθεί υπό την αιγάλη του NATO, για την εκπαίδευση στελεχών του ιρακινού στρατού, τον οποίο προσπαθούν να δημιουργήσουν και να στηρίξουν οι Αμερικανοί. Οι σχετικές αποφάσεις για την εμπλοκή του NATO σε αυτό το σχέδιο ελήφθησαν στη Σύνοδο Κορυφής της Συμμαχίας που πραγματοποιήθηκε τον περασμένο Ιούνη στην Κωνσταντινούπολη.

Ριζοσπάστης

Από το 1994 που ο άξονας ΠΑΘΕ εντάχθηκε στα διευρωπακά δίκτυα, ακολουθήθηκε τακτική κατακερματισμού των εργολαβιών σε μικρά και εύκολα τμήματα. Μόλις τον Ιούλιο του 2003 ενώ η χώρα έμπαινε σε προεκλογική

■ Οργή και θλίψη

Δεν μας προκάλεσε καμιά εντύπωση η κίνηση της ΔΑΚΕ-ΥΠΠΟ να στείλει στην πολιτική ηγεσία του υπουργείου έγγραφο με το οποίο ζητούσε την επιλεκτική ανανέωση των συμβάσεων εργασίας 69 συμβασιούχων του υπουργείου Πολιτισμού, οι οποίοι προφανώς ανήκουν στους κόλπους της «γαλάζιας γενιάς». Αυτό αποτελεί πάγια συνδικαλιστική πρακτική. Ετσι στήνονται οι μηχανισμοί με τους οποίους ελέγχονται συνδικαλιστικά οι διάφοροι εργασιακοί χώροι.

Γ' αυτό και μας προκάλεσε οργή η ιερή αγωνάκτηση με την οποία αντέδρασαν οι Πασόκοι, καταγγέλλοντας τη ΔΑΚΕ. Τουλάχιστον αυτοί δεν θα έπρεπε να μιλάνε, γιατί σ' αυτό το σπορ έχουν αναδειχτεί πρωταθλητές επί σειρά ετών. Εκείνο που μας θλίβει είναι η απουσία οποιασδήποτε αντίδρασης από τους ιδιούς τους εργαζόμενους, οι οποίοι έχουν παραιτηθεί από κάθε ιδέα σιγανιστικής διεκδίκησης και ή στοιβάζονται στα δικηγορικά γραφεία για να ανακαλύψουν (πληρώνοντας αδρά) τι νομικές δυνατότητες έχουν για να διατηρήσουν τη θέση εργασίας τους ή σέρνονται στα παραμάγαζα των συνδικαλισταράδων και των πολιτευτών, για να βολευτούν με πλάγια μέσα, ντροπιασμένοι και υποταγμένοι.

■ Κάνουν το κορόϊδο

Διαμαρτύρεται η ΓΣΕΕ, επειδή η Ευρωπαϊκή Επιτροπή συνέταξε Οδηγία για το χρόνο εργασίας, η οποία επιτρέπει τον ετήσιο υπολογισμό του ανώτατου χρόνου εργασίας, σε τρόπο ώστε πρακτικά να επιτρέπεται ένας εργαζόμενος να φτάνει να δουλεύει και μέχρι 65 ώρες την εβδομάδα, έναντι 48 ωρών που ισχύει σήμερα. Ξεχνάει, όμως, η συνδικαλιστική γραφειοκρατία να σημειώσει, ότι αυτή η Οδηγία έρχεται να υλοποιηθεί μια από τις κατευθύνσεις της Λισαβόνας και συγκεκριμένα την κατεύθυνση για θέσπιση ελαστικών σχέσεων απασχόλησης, έτσι που να πέσει το «κόστος εργασίας».

Το σημειώνουμε αυτό γιατί μόλις πριν από μια εβδομάδα ο Πολυζωγόπουλος έπαιρνε μέρος στη σύσκεψη του Εθνικού Συμβουλίου Ανταγωνιστικότητας και μιλούσε με θερμά λόγια για την κατεύθυνση της Λισαβόνας, παραμυθιάζοντας όσους ενδεχομένως παρακολουθούν τα ρεπορτάζ από αυτές τις συνάξεις. Ιδιό, λοιπόν, τα καλά της Λισαβόνας.

Επίσημα στο 12% η ανεργία

Λίγη τοίποτα αν είχαν οι Πασόκοι, ειδικά αυτοί που υπήρξαν μελή της κυβέρνησης, θα έπρεπε να είχαν κάνει ομαδικά πολιτικό χαρακτήρα μετά την δημοσιοποίηση των στοιχείων της ΕΣΥΕ για την ανεργία, που το πρώτο τρίμηνο του 2004 την ανεβάζουν στο 12%. Τα στοιχεία είναι ακόμα ανεπίσημα, όμως η «διαρροή» έγινε από την ίδια την ΕΣΥΕ, κατ' εντολή της κυβέρνησης του 2001 ή αυτά του 1991 και η απάντηση ήταν ότι με αστραπαίας διαδικασίες η ΕΣΥΕ έχει καταφέρει να ενσωματώσει στην έρευνά της τα δεδομένα του 2001, πρόγραμμα που θεωρούνταν αδύνατο από όλους τους ειδικούς στατιστικούς.

Από «αξιόπιστη πηγή» της ΕΣΥΕ δόθηκε η πληροφορία ότι στο πρώτο τρίμηνο του 2004 η ανεργία μετριέται στο 11,9% μετά την επεξεργασία του 90% των στοιχείων του δείγματος. Η επεξεργασία στο υπόλοιπο 10% δείχνει ανοδικές τάσεις και έτσι το ποσοστό μπορεί να ξεπερ-

σει και το 12% στο τέλος. Ολοι θυμόμαστε, όμως, ότι λίγο πριν τις εκλογές του περασμένου Μάρτη, η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ ανακοίνων μείωση της ανεργίας για το τρίτο τρίμηνο του 2003 στο 8,8% από 9,9% που ήταν στο πρώτο τρίμηνο του 2003. Ρωτήθηκαν τότε οι αρμόδιοι της ΕΣΥΕ αν χρησιμοποιήθηκαν τα δεδομένα της απογραφής του 2001 ή αυτά του 1991 και η απάντηση τους ήταν ότι με αστραπαίας διαδικασίες η ΕΣΥΕ έχει καταφέρει να ενσωματώσει στην έρευνά της τα δεδομένα του 2001, πρόγραμμα που θεωρούνταν αδύνατο από όλους τους ειδικούς στατιστικούς.

Ηταν μια ακόμη από τις αλημένες των Πασόκων, που ενώ ο κόσμος στέναζε από την ανεργία, αυτοί την έδειχναν μικρότερη, χρησιμοποιώντας για την πολιτική τους σπέκουλα και την ΕΣΥΕ, η οποία δέχτηκε ένα ανεπα-

νόρθωτο πλήγμα στην αξιοποίησή της.

Εν πάσῃ περιπτώσει, οι Πασόκοι έφυγαν από την κυβέρνηση και η καυτή πατάτα βρίσκεται πλέον στα χέρια της νέας κυβέρνησης, η οποία δεν μπορεί να συμπεριφέρεται ως αντιπολίτευση και απλά να κάνει προπαγάνδα κατά του ΠΑΣΟΚ. Οφελεί να πει τί σκοπεύει να κάνει η ίδια για την αντιμετώπιση αυτού του εφιάλτη, που θα γίνει χειρότερος καθώς όλοι οι διεθνείς οργανισμοί εκτιμούν ότι θα υπάρξει σημαντική επιβράδυνση του ελληνικού καπιταλισμού αρχής γενομένης από το 2005.

Την ερχόμενη Πέμπτη θα συζητηθεί στη Βουλή το Εθνικό Σχέδιο Δράσης για την Απασχόληση και εξ ουσίας διοχετεύει από τον Παναγιωτόπουλο και το επιπτελείο του δεν πρόκειται να υπάρξει καμιά αλλαγή σε σχέση με τα όσα γίνονταν επί

ΠΑΣΟΚ. Πέρα από τις καθιερωμένες παπαριές (σύσταση και λειτουργία Συμβουλίου Ανθρωπίνων Πόρων, καταπολέμηση της μαύρης εργασίας, συνεχής αξιολόγηση της πορείας του ΕΣΔΑ κ.λπ.), εκείνο που μένει είναι η «ενίσχυση της επιχειρηματικότητας» και η εμμονή στις λεγόμενες «ενεργητικές πολιτικές απασχόλησης». Δηλαδή, τη μεταφορά των κονδυλίων του ΟΑΕΔ, που είναι λεφτά των εργαζόμενων, στα ταμεία των επιχειρήσεων για την πρόσληψη επιδοτούμενων ανέργων. Ανέργων που δεν προσλαμβάνονται σε νέες θέσεις εργασίας, αλλά σε ήδη υπάρχουσες, σπρώχνοντας στην ανεργία αυτούς που τις κατείχαν μέχρι εκείνη τη στιγμή, για να μπουν και αυτοί με τη σειρά τους σε κάποιο πρόγραμμα επιδότησης και να είναι υποψήφιοι για την αντικατάσταση στο μέλλον κάποιων άλλων συναδέλφων τους.

■ 2.000 έκτακτοι του ΥΠΠΟ στην ανεργία

Εχουν όλες τις προϋποθέσεις για να πιστοποιηθούν από τα Υπηρεσιακά Συμβούλια και να μετατραπούν οι συμβάσεις τους σε αορίστου χρόνου, σύμφωνα με το Προεδρικό Διάταγμα Παυλόπουλου. Ομως, οι γραφειοκρατικές διαδικασίες των Υπηρεσιακών Συμβούλιων θα καθυστερήσει μερικούς μήνες ακόμη, ενώ θα προστεθούν και καναδός μήνες για τις διαδικασίες του ΑΣΕΠ. Και οι δικές τους συμβάσεις εργασίας λήγουν. Τί πιο λογικό, λοιπόν, από το να ζητήσουν την παραμονή τους στην εργασία με παράταση των συμβάσεων που λήγουν, μέχρι να ολοκληρωθούν οι γραφειοκρατικές διαδικασίες;

Ο λόγος για 2.000 συμβασιούχους του υπουργείου Πολιτισμού, οι οποίοι άκουσαν τον υφυπουργό Π. Τατούλη να τους λέει πως καμιά σύμβαση που λήγει δεν πρόκειται να ανανεωθεί. Θα πρέπει, λοιπόν, όλοι αυτοί οι εργαζόμενοι να βγουν στην ανεργία, για ένα χρονικό διάστημα τουλάχιστον 5 μηνών, εν αναμονή της ολοκλήρωσης των διαδικασιών μετατροπής των συμβάσεων τους σε αορίστου χρόνου.

Και τί θα γίνει στη διάρκεια αυτού του μεσοδιαστήματος με τις πάγιες και διαρκείς ανάγκες που αυτοί καλύπτουν; Θα τοποθετηθούν κάποια «δικά μας παιδιά», με την ελπίδα να παραμείνουν και μετά την επαναπρόσληψη (σε θέσεις αορίστου χρόνου) των συμβασιούχων που πρόκειται να απολυθούν. Αυτή την πρόθεση φρόντισε να την αποκαλύψει (άθελά της) η ΔΑΚΕ-ΥΠΠΟ με το έγγραφο που έστειλε στο υπουργείο ζητώντας την επιλεκτική ανανέωση των συμβάσεων μερικών δεκάδων εργαζόμενων που ανήκουν στη δική της συνδικαλιστική επιρροή.

■ Τώρα ναι, αργότερα όμως:

Ο υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων Π. Παναγιωτόπουλος δήλωσε ότι στο Εθνικό Σχέδιο Δράσης για την Απασχόληση, που θα στελει στις Βριξέλες, δεν θα περιλάβει τις συστάσεις της Κομισιόν για παράταση του εργάσιμου βίου και μείωση του μη μισθολογικού κόστους εργασίας. Αυτή την εποχή αυτή είναι η γραμμή της κυβέρνησης Καραμανλή (όχι όντως μετώπων). Αργότερα όμως, μετά την προεδρική εκλογή, τα πράγματα θα αλλάξουν άρδην. Ετσι δεν είναι κ. Παναγιωτόπουλε;

Η ΓΣΕΕ αβαντάρει την ιδιωτική ασφάλιση

Από τη μια η ΓΣΕΕ διαμαρτύρεται για τη φιλολογία περί νέου ασφαλιστικού νόμου και στέλνει ραβασάκια στους υπουργούς ζητώντας τους συναντήσεις (δεν της φτάνουν οι διαβεβαιώσεις με δημόσιες δηλώσεις του Αλογοσκύφη και του Ρουσόπουλου) και από την άλλη οργανώνει δημηρείδα με θέμα «Τα Επαγγελματικά Ταμεία στην Ευρώπη - Δυνατότητες και Προοπτικές». Κουβάλησε, μάλιστα, και σουηδούς συνδικαλιστές (ευκαιρία για τζάμπα διακοπές, που θα έχουν και ανταπόδοση, βέβαια) για να μεταφέρουν την εμπειρία τους και να πείσουν τα στελέχη της ελληνικής γραφειοκρατίας πόσο καλά είναι για την εργαστική τάξη τα Επαγγελματικά Ταμεία. Η δημερίδα έγινε στις 18 και 19 Σεπτεμβρίου.

Στο δελτίο τύπου που εξέδωσε η ΓΣΕΕ σημειώνει ότι «με κανένα τρόπο δεν αμφισβητή-

τείται ο Δημόσιος και Κοινωνικός χαρακτήρας της Ασφαλιστικής (κύριας σύνταξης, αλλά και επικουρικής), αλλά αυτή η καραμέλ

■ Επιθέσεις του αντάρτικου

Πλούσιες οι επιθέσεις του ιρακινού αντάρτικου τη βδομάδα που πέρασε. Σταχυολόγιμές ορισμένες απ' αυτές, που έγιναν μέχρι τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές (Τετάρτη βράδυ):

- Τη Δευτέρα πραγματεύμενο αυτοκίνητο αντινάχτηκε στη Μοσούλη καθώς περνούσε αυτοκινητοπομπή από εφτά οχήματα της ιρακινής εθνοφρουράς, σκοτώνοντας τρεις εθνοφρουρούς. Μετά την έκρηξη αικολούθησε ανταλλαγή πυροβολισμών με αντάρτες πριν αυτοί αποχωρήσουν απ' την περιοχή.

- Επίθεση αυτοκτονίας πραγματοποιήθηκε την ίδια μέρα στη Φαλούτζα με πραγματεύμενο αυτοκίνητο που ανατινάχτηκε κοντά σε φυλάκιο ιρακινών εθνοφρουρών σκοτώνοντας τουλάχιστον τρεις.

- Δύο Αμερικανοί στρατιώτες σκοτώθηκαν τη Δευτέρα κοντά στην πόλη Μπαλάντ, βόρεια της ιρακινής πρωτεύουσας. Ο πρώτος

Παρά το συνεχές σφυροκόπημα

σκοτώθηκε σε «αυτοκινητιστικό δυστύχημα», ενώ ο δεύτερος σκοτώθηκε από επίθεση που δέχτηκε η περίπολός του όταν επέστρεψε απ' τον τόπο του «δυστυχήματος».

- Την Τρίτη σφρόδρες συγκρούσεις έγιναν μεταξύ των αμερικανικών στρατευμάτων και ανταρτών στην οδό Χάιφα στο κέντρο της Βαγδάτης, χωρίς να αναφερθούν θύματα.

- Την ίδια μέρα ένοπλοι εκτέλεσαν στη Βασόρα πέντε μέλη της ιρακινής υπηρεσίας πληροφοριών, που συνόδευαν έναν ιρακινό όμηρο που είχε απελευθερωθεί.

- Νωρίτερα δύο Βρετανοί στρατιώτες σκοτώθηκαν σε ενέδρα που τους έστησαν αντάρτες στη Βασόρα. Οι Βρετανοί στρατιώτες είχαν σπεύσει να βοηθήσουν ένα τεθωρακισμένο λαντ Ρόβερ που είχε χτυπηθεί από ρουκέτα.

- Επτά αμερικανοί στρατιώτες σκοτώθηκαν στα σύνορα με τη Συρία, όπως αναφέρει ο ανταποκρίτης του Μαρκαράτ Αλ-Ισλάμ την Τρίτη, όταν το σπίτι όπου είχαν εισβάλει δέχτηκε επίθεση ανταρτών με ρουκέτες και αυτόματα. Η ειδηση δεν αναφέρθηκε από κανένα απ' τα δυτικά πρακτορεία, αλλά ούτε από αραβικά όπως το Αλ-Τζαζίρα.

- Στη Μοσούλη έξι Αμερικανοί στρατιώτες και δύο Ιρακινοί τραυματίστηκαν από ανατίναξη πραγματεύμενου αυτοκινήτου την Τρίτη το βράδυ, όταν η αυτοκινητοπομπή τους πλησιάζει στο χώρο του πανεπιστημίου της πόλης.

- Την ίδια στιγμή διαδήλωση πραγματοποιούνταν στο κέντρο της Σαμάρα από ενόπλους υπέρ της οργάνωσης «Μονοθεϊσμός και Τζιχάντ» του Ζαρκάουι.

- Πέντε ιρακινοί πράκτορες σκοτώθηκαν κατά την εισβολή τους σε σπίτι στη βόρεια Βασόρα την Τετάρτη.

«Μαύρη τρύπα»

Ενώ ο Γάλλος υπουργός Εξωτερικών, Μισέλ Μπαρνιέ, παρομοίαζε το Ιράκ με μια «μαύρη τρύπα» βίας και χάος, ο Πάουελ παραδεχόταν ότι η κατάσταση επιδεινώνεται, οι εκθέσεις του αμερικανικού Πενταγώνου μιλούσαν για μεγάλες καθυστερήσεις στον τομέα της εκπαίδευσης των ιρακινών μπάτσων (μόνο το 10% έχει ολοκληρώσει την εκπαίδευσή του) και ο επικεφαλής των αμερικανικών δυνάμεων στην περιοχή του Κόλπου, στρατηγός Τζον Αμπτιτζάιντ, καλούσε τον αμερικανικό λαό «να προετοιμαστεί για έναν μακρύ πόλεμο στη Μέση Ανατολή και την Κεντρική Ασία».

Παρά το συνεχές σφυροκόπημα

δυνάμεις των κατακτητών δεν έχουν πετύχει τίποτα ακόμα, ώστε να εξασφαλίσουν τις απαραίτητες συνθήκες για τη διεξαγωγή εκλογών το Γενναράη. Τα σχέδια για μια «μεγάλη στρατιωτική επιχείρηση» στις εξεγερμένες πόλεις, που κάθε τόσο υπόσχεται σε ιρακινός «πτωματούργος» ήγιαντ Άλσου, βρίσκονται ακόμα στα χαρτιά. Κι αυτό γιατί μια μεγάλης κλίμακας επιχείρηση θα σήμαινε τεράστιο κόστος σε ζωές αμάχων, χωρίς τη βεβαιότητα καταστολής του ανταρτικού, που δυναμώνει και έχει εξαπλωθεί σ' όλη τη χώρα, με εξαιρεση κάποιες περιοχές που ελέγχουν οι Κούρδοι στο βορρά (εκτός απ' τη Μοσούλη που είναι μια απ' τις με-

σταση και να προκαλούσε τέτοια οργή στον πληθυσμό που θα έκανε αδύνατη τη διεξαγωγή οποιωνδήποτε εκλογών στο άμεσο χρονικό διάστημα). Ηδη στους καθημερινούς βομβαρδισμούς σκοτώνονται δεκάδες αμάχοι. Στη Φαλούτζα, δημοτικό σύμβουλος δήλωσε ότι όλοι οι νεκροί των αμερικανικών επιθέσεων του Σαββατοκύριακου ήταν αποκλειστικά αμάχοι σε αντίθεση με τα αμερικανικά ανακοινωθέντα που μιλούσαν για «τρομοκράτες». Αυτό είναι το μεγάλο πρόβλημα των Αμερικανών που αρχίζουν να δέχονται ευθείες βολές απ' τους Γάλλους, οι οποίοι στην έκληση Πάουελ να διε-

των αμερικανικών δυνάμεων τόσο στη Φαλούτζα όσο και στη συνοικία «Πόλη του Σαντρ» στη Βαγδάτη, οι

γαλύτερες πόλεις του ιρακινού βορρά). Το πιθανότερο είναι μια τέτοια επιχείρηση να δυνάμωνε την αντί-

ξαχθεί σύνοδος για το Ιρακινό απόντησαν, διά στόματος του υπουργού Εξωτερικών, ότι η σύνοδος θα

πρέπει να συζητήσει ζήτημα αποχώρησης των δυνάμεων κατοχής και να συμπεριλάβει ακόμα και τις αντάρτικες δυνάμεις που οι Αμερικανοί αποκαλούν «τρομοκρατικές», ενώ απέκλεισαν κατηγορηματικά κάθε περίπτωση να στείλουν στρατό στο Ιράκ.

Από την άλλη, ο δεύτερος πόλος του «αντιτρομοκρατικού συνασπισμού» στο Ιράκ, η Βρετανία, βρίσκεται αντιμέτωπης με σοβαρά προβλήματα στο εσωτερικό του. Ο Μπλερ αναγκάστηκε μετά από πολύ καιρό να παραδεχτεί στο επίσημο συνέδριο των Εργαστικών, που έγινε την περισσότερη Τρίτη στο Μπράιτον, ότι «κι αποδείξει για την κατοχή απ' το Σαντάμ βιολογικών και χημικών όπλων αποδέχθηκαν λανθασμένες» (χωρίς όμως να αισθανθεί την ανάγκη να απολογηθεί για τίποτα), ενώ το λόγο του διέκοψαν δύο φορές συνθήματα διαδηλωτών που του φώναζαν ότι έχει βάψει τα χέρια του στο αίμα. Την ίδια στιγμή, άλλοι δύο Βρετανοί στρατιώτες σκοτώνονταν στη Βασόρα κι ένας Βρετανός όμηρος σε βιντεοσκοπημένο μήνυμα στο βρετανικό BBC αποκαλούσε τον Μπλερ ψεύτη.

Η ιρακινή αντίσταση μέχρι στιγμής έχει πετύχει το στόχο της. Στέλνοντας ένα μήνυμα ελπίδας σε όλους τους λαούς του πλανήτη και διαψεύδοντας τις θεωρίες ότι στη σημερινή εποχή η στρατιωτική υπεροπλία καθορίζει τα πάντα. Γ' αυτό και τα διεθνή ΜΜΕ προσπαθούν να τη θάψουν και να την συκοφαντήσουν. Βλέπετε, δεν ταιριάζει με το κλίμα της υποταγής στους ισχυρούς.

Ιράκ: «Το πιο εχθρικό περιβάλλον στον κόσμο»

Mετά την περιβόητη δήλωση Μπους ότι «οι Ιρακινοί αντάρτες είναι οι πιο θηριώδεις στον κόσμο» και ενώ οι φωνές αμφισβήτησης, ακόμη και στο κυβερνητικό στρατόπεδο, της δυνατότητας διεξαγωγής των προγραμματισμένων εκλογών στις αρχές της επόμενης χρονιάς πληθαίνουν, έρχονται πλέον σχεδόν καθημερινά στη δημοσιότητα νέες αναλύσεις και δεδομένα που αποκαλύπτουν το πλήρες αδιέξodo στο οποίο βρίσκονται οι Αμερικανοί στο Ιράκ.

Ο Πολ Μπιτ, πρώην ειδικός της αντιτρομοκρατικής υπηρεσίας του βρετανικού στρατού και τώρα διευθυντής σε εταιρία σύμβουλο επενδύσεων του βρετανικού ομίλου «Control Risks Group», απευθύνεται σε επιχειρηματικό φόρουμ για την ανασυγκρότηση του Ιράκ, που πραγματοποιήθηκε τις τελευταίες μέρες στα Ενωμένα Αραβικά Εμιράτα, προειδοποίησε τους επιδοξους επενδυτές ότι «το Ιράκ είναι το πιο εχθρικό περιβάλλον στον κόσμο». Τόνισε, όπως αναφέρει το σχετικό ρεπορτάζ του «Rōter» (26/9), ότι «η ιρακινή εξέγερση έχει φτάσει σε ένα νέο επικίνδυνο επίπεδο με τις σουνιτικές και σιτικές ομάδες να έχουν απλώσει τη

δράση τους πέρα από τις παραδοσιακές τους βάσεις, ότι ο τρομοκράτης επιχειρεί σε όλο και μεγαλύτερες ομάδες και γίνονται όλοι και πιο τολμηροί και ότι εξαπολύουν μεγαλύτερες και πολλαπλάσιες επιθέσεις». Επισήμων ότι «οι σουνίτες εξτρεμιστές έχουν επεκτείνει τη δράση τους έξω από το κουρδικό βόρειο Ιράκ. Η ευρύτατη γεωγραφικά έκταση των επιθέσεων, από τις παραδοσιακά τους προπύργια, τη Φαλούτζα και το Ραμάντι, και κάνουν επιχειρήσεις σ' ολόκληρο το δυτικό και το κεντρικό Ιράκ με αυξανόμενη τόλη, ότι η πολιτοφυλακή του Μαχντί αναπτύσσει τη δράση της σ' όλο το νότιο Ιράκ και ότι υπάρχουν αυξανόμενες αποδείξεις ότι δρά και στο κεντρικό και βόρειο Ιράκ, ότι υπάρχουν μεγάλες περιοχές της Βαγδάτης και πολλά μέρη της Βασόρας μη προσβάσιμες (No-Go ζώνες τις αποκαλούν) για τις συμμαχικές δυνάμεις».

Σε ανάλογο συμπέρασμα καταλήγει, σύμφωνα με τους «New York Times» (29/9), και η μελέτη των στοιχείων που συγκέντρωσε μια ιδιωτική εταιρία ασφαλείας μέσω του δικού της δικτύου ιρακινών πληροφοριοδοτών και της πρόσβασης που έχει σε σχετικές αναφορές του αμερικανικ

Η «αόρατη» εξέγερση

Την περασμένη Τρίτη έλεισαν τέσσερα χρόνια από τότε που ξέσπασε η δεύτερη Ιντιφάρτα. Τέσσερα χρόνια ποτισμένα με αίμα και δάκρυα, αλλά και μια ανείπωτη οργή για μια γενοκτονία που συνεχίζεται μπροστά στα μάτια της "παγκόσμιας κοινής γνώμης", χωρίς να κάνει πλέον εντύπωση σε κανέναν. Λες και δεν σκοτώθηκαν -και συνεχίζουν να σκοτώνονται- πάνω από 3.300 Παλαιστίνιοι, στην πλειοψηφία τους άμαχοι. Λες και δεν τραυματίζηκαν -και συνεχίζουν να τραυματίζονται- πάνω από 53.000 Παλαιστίνιοι, 2.500 απ' τους οποίους έμειναν ανάπτηροι. Λες και δεν κατεδαφίζηκαν -και συνεχίζουν να κατεδαφίζονται- ολόκληρες πόλεις, αφήνοντας άστεγες χιλιάδες παλαιστινιακές οικογένειες. Στα 60.000 υπολογίζει τα κατεστραμμένα σπίτια η Παλαιστινιακή «Αλ-Αγιάμ» απ' την οποία πήραμε τα παραπάνω στοιχεία.

Ομως, τα τέσσερα χρόνια της Ιντιφάρτα δεν σημαδεύτηκαν μονάχα από ανελέητες σφραγές, αλλά και από πρωικές πράξεις, τέτοιες που μόνο ο δρόμος της αντίστασης μπορεί να γεννήσει. Θυμηθείτε την ηρωική Τζενίν με τους 11.000 κατοίκους που ισοπεδώθηκαν από τους Σιωνιστές δύο χρόνια πριν. Αυτό το «Στάλιγκραντ της Παλαιστίνης», που μέχρι και η ισραηλινή φραστο-φυλλάδια "Γεντιότ Αχρονότ" αναγκάστηκε να υποκλίθει στο μεγαλείο του, παρομοίαζοντάς το με το κάστρο Μοσάντα της Νεκρής Θαλασσας στο οποίο σχεδόν είκοσι αιώνες πριν 1000 Εβραίοι αντιστάθηκαν μέχρι θανάτου στη ρωμαϊκή κατοχή. Άλλα και τη ματωμένη Ραμάλα, την ανυπότακτη Γάζα (τώρα ο Σαρόν σχεδιάζει να "αποδεσμευτεί" απ' αυτό το "άντρο της τρομο-

κρατίας") και τις δεκάδες πόλεις και χωριά που οι Παλαιστίνιοι γαβριάδες συνεχίζουν να μάχονται με πέτρες απέναντι σε πάνοπλους ισραηλινούς στρατιώτες με τον πιο άριτο πολεμικό μηχανισμό στον πλανήτη.

Αλλά και τους ογώνιστές που ανδρώθηκαν μέσα στη φωτιά της εξέγερσης. Οπως ο Μαρουάν Μπαργκούτι που συνεχίζει να παραμένει φυλακισμένος στα ισραηλινά κολαστήρια. Κι ο σεΐχης Αμέντ Γιασίν που δολοφονήθηκε άνανδρα σε μια απ' τις στοχευμένες δολοφονίες του ισραηλινού στρατού (που έχουν κοστίσει τη ζωή σε πάνω από 400 Παλαιστίνιους) μαζί με τον αντικαταστάτη του Αμπντελ Αζίζ Ραντίσι που σκοτώθηκε από ρουκέτα ισραηλινού Απάτσι, προτιμώντας αυτό το θάνατο -όπως προκαταβολικά είχε δηλώσει- από το θάνατο από ανακοπή. Και βέβαια, οι εκατοντάδες Μάρτυρες που έδωσαν το αίμα τους για να ποτίσουν το δέντρο της λευτεριάς.

Ισως κάποιοι να βλέπουν αυτή την αναφορά σαν έναν "επικήρδειο" της Ιντιφάρτα δεν κατόρθωσε να τη σταματήσει. Γιατί ήταν ώριμο τέκνο της οργής του Παλαιστινιακού λαού που στα 7 χρόνια της "ειρήνης των γενναίων" (απ' τις συμφωνίες του Οσλο το '93, βάσει των οποίων δημιουργήθηκε η Παλαιστινιακή Αρχή, μέχρι τις 28 Σεπτέμβρη του 2000, που ξέσπασε η δεύτερη Ιντιφάρτα) τα-

ζεται όσα πλήγματα κι αν έχει υποστεί κι όσο θάψιμο κι αν έχει δεχτεί απ' τα παγκόσμια ΜΜΕ. Οι αντιστασιακές ομάδες συνεχίζουν να εκτοξεύουν ρουκέτες στους εβραϊκούς εποικισμούς. Οι αυτοκτονούντες Μάρτυρες συνεχίζουν να διεισδύουν στα μετόπισθεν του ισραηλινού φρουρίου ξεσκίζοντας την "ασφάλεια" της ισραηλινής κοινωνίας που ήδη μετρά πάνω από 1.000 νεκρούς και 5.000 τραυματίες, σύμφωνα με τα στοιχεία της ισραηλινής υπηρεσίας "ασφαλείας", της Σιν Μπέτ.

Ο Σαρόν μπορεί να χρησιμοποίησε όλα τα μέσα αλλά την Ιντιφάρτα δεν κατόρθωσε να τη σταματήσει. Γιατί ήταν ώριμο τέκνο της οργής του Παλαιστινιακού λαού που στα 7 χρόνια της "ειρήνης των γενναίων" (απ' τις συμφωνίες του Οσλο το '93, βάσει των οποίων δημιουργήθηκε η Παλαιστινιακή Αρχή, μέχρι τις 28 Σεπτέμβρη του 2000, που ξέσπασε η δεύτερη Ιντιφάρτα) τα-

πεινώθηκε στα καθημερινά μπλόκα, υπόδουλωθήκε στα ισραηλινά κάτεργα για ένα κομμάτι ψωμί, είδε τους εποίκους να πληθαίνουν μέσα στα χωράφια του και να ληστεύουν τους καρπούς του και κάποιους απ' την Παλαιστινιακή μπουρζουαζία να κερδοσκοπούν στις πλάτες του συμβιβαζόμενοι με το Σιωνιστή κατακτητή. Γ' αυτό και ήταν οι κολασμένοι της Παλαιστίνης που βγήκαν στους δρόμους με ακρομή την επισκεψη του τότε ηγέτη της αντιπολίτευσης -και πρωτεργάτη των σφραγών στα προσφυγικά στρατόπεδα Σάμπρα και Σατλά, στις αρχές της δεκαετίας του '80- Αριέλ Σαρόν στα ιερά τους χώματα, ακυρώντας δλες τις αμερικανόπνευστες "ειρηνευτικές" συμφωνίες που θα μετέτρεπον την Παλαιστίνη σε ένα απέραντο νεκροταφείο. Ήταν αυτοί που προτίμησαν να πεθάνουν αγωνιζόμενοι παρά να ζήσουν περιμένοντας έναν αργό θάνατο.

Ο αγώνας του Παλαιστινιακού λαού για ανεξαρτησία και κοινωνική λευτεριά είναι πολύ παλιά υπόθεση. Κρατάει πάνω από μισό αιώνα. Γ' αυτό και δεν είναι τόσο εύκολο στους Σιωνιστές να τον παταξίουν. Σ' όσους πιστεύουν ότι η σημερινή κατάσταση σηματοδοτεί και το τέλος αυτής της αντίστασης θα χαρίσουμε τα λόγια ενός πέραν πάσης αμφιβολίας εχθρού της παλαιστινιακής αντίστασης. Του Αβραάμ Μπεργκ, του πρώην προέδρου του ισραηλινού κοινοβουλίου, που πριν από ένα χρόνο δήλωνε:

«Το Ισραήλ, σταματώντας να νοιάζεται για τα παιδιά των Παλαιστίνων, δεν θα πρέπει να εκπλήσσεται όταν αυτά έρχονται γεμάτα μίσος και ανατινάζουν τους εαυτούς τους στα κέντρα που ξεσκάνε οι Ισραηλινοί. Παραδίδουν τους εαυτούς τους στον Αλάχ στα κέντρα αναψυχής μας, επειδή οι ζωές τους είναι ένα μαρτύριο. Χύνουν το αίμα τους στα εστιατόριά μας για να σταματήσουν τις ορέξεις μας, επειδή έχουν παιδιά και γονείς στο σπίτι που είναι πεινασμένοι και ταπεινωμένοι. Θα μπορούσαμε να σκοτώσουμε μια χιλιάδα αρχηγούς συμμοριών καθημερινά και τίποτα να μην έχει λυθεί, επειδή οι αρχηγοί έρχονται απ' τα κάτω - απ' τα πηγάδια του μίσους και του θυμού, απ' τις "υποδομές" της αδικίας και της ζημικής διαφθοράς».

Ομως εδώ το ζήτημα δεν είναι μόνο η προδοσία που κατήγειλε η Χαμάς, αλλά η επέκταση των τρομοκρατικών επιθέσεων των Σιωνιστών κι έχω απ' τα σύνορά τους. Πράγμα που δεν δείχνει μόνο πόσο επικίνδυνοι είναι, αλλά αποκαλύπτει και το αδιέξοδο που έχουν φτάσει βλέποντας ότι η άγρια καταστολή και τα πογκρόμ, που φτάνουν μέχρι το σημείο της γενοκτονίας, δεν έχουν καταφέρει να σταματήσουν την Ιντιφάρτα και τις επιθέσεις των Παλαιστίνων μαχητών σε εβραϊκούς εποικισμούς και στρατιωτικά περίπολα, όπως αυτή της προηγούμενης εβδομάδας με θύματα τρεις ισραηλινούς στρατιώτες στη Λωρίδα της Γάζας.

Μπαρούτι στο Δέλτα του Νίγηρα

τάν με το όνομα «Δύναμη Εθελοντών του Νίγηρα», που σύμφωνα με τον αρχηγό της συστειρώνει

γύρω στα 168.000 μελη. Ο Ντοκούρο Ασάρι που ηγείται της παραπάνω οργάνωσης, που μάχεται για την αυτοδιάθεση της φυλής Ιτζό (απ' τις μεγαλύτερες στην περιοχή του Δέλτα), δήλωσε σε συνέντευξη Τύπου: «Έμεις αναγκαστήκαμε να ενταχθούμε στη Νιγηρία απ' τους Βρετανούς αποικιοκράτες. Δεν είμαστε Νιγηριανοί - δεν υπάρχει τέτοιο έθνος. Μέχρι να αποφασίσει πάνω σ' αυτά τα θέματα ένα Ανεξάρτητο Εθνικό Συνέδριο, δεν έχουμε άλλη επιλογή παρά να πολεμήσουμε μέχρι την πλήρη ανεξαρτησία μας». Ταυτόχρονα κατήγγειλε την ιταλική πετρελαϊκή εταιρία Agip ότι συνεργάζεται με το στρατό, δανείζοντας

ένα ελικόπτερο για να κατασκοπεύσει τις θέσεις των ανταρτών, γι' αυτό και θα αποτελέσει στόχο εφόσον παίρνει τη Shell να προχωρήσει στην εκκένωση δύο μεγάλων πετρελαιϊκών εγκαταστάσεων στο Δέλτα του Νίγηρα. Αν γίνει έτσι, θα ανοίξει άλλο ένα πεδίο συγκρούσεων, στην Αφρική αυτή τη φορά, βάζοντας τεράστια προβλήματα στις ιμπεριαλιστικές μητροπόλεις που λυμαίνονται το Νιγηριανό υπέδαφος. Ο καιρός θα δείξει.

Τρία (ακόμη) χρόνια φαγούρα

Ούτε μια συγκεκριμένη απάντηση στις πολλές συγκεκριμένες ερωτήσεις που του υπέβαλαν οι οικονομικοί συντάκτες δεν έδωσε ο υπουργός Οικονομίας Γ. Αλογοσκούφης στη συνέντευξη που ακολούθησε την παρουσίαση του Προσχέδιου του Κρατικού Προϋπολογισμού του 2005. Δεν δεσμεύτηκε για τίποτα απ' όσα προεκλογικά έταζε η ΝΔ. Ούτε καν για μέτρα όπως η αύξηση του ΕΚΑΣ και των αγροτικών συντάξεων.

Το μόνο που επαναλάμβανε διαρκώς ο υπουργός είναι πως η κυβέρνηση θα εφαρμόσει ένα πρόγραμμα «πίπιας δημοσιονομικής προσαρμογής» με ορίζοντα τριετίας. Επειδή στην Ελλάδα ζούμε και ξέρουμε πολύ καλά τι σημαίνει δημοσιονομική προσαρμογή (ήπια ή σκληρή), θα ήταν τουλάχιστον άχαρο να καθήσουμε να συζητάμε αν πρόκειται για τρίχρονη λιτότητα ή όχι. Περί αυτού πρόκειται και όλοι το καταλαβαίνουμε. Ακόμα και ο φιλοκυβερνητικός Τύπος αποφεύγει τους πανηγυρισμούς και ρίχνει το βάρος στα δεδομένα της «απογραφής», που αποτελεί το βαρύ ιδεολογικό πυροβολικό της κυβερνητικής προπαγάνδας: «Τί να κάνουμε, αλλιώς τα περιμέναμε, αλλιώς τα βρίκαμε, πρέπει να συμμαζέψουμε την οικονομία και μετά να ανακουφίσουμε τον κόσμο». Κι αυτό το παραμύθι έχει παλιώσει (κάποιος προηγούμενος πρωθυπουργός, μακαρίτης τώρα, μίλαγε για «καμμένη γη»), για να ασχοληθούμε στα σοβαρά μαζί του.

Είναι μάλλον η στιγμή ν' αρχίσουμε να σκεφτόμαστε ΤΑΞΙΔΑ και να τοποθετούμε τα ζητήματα σε ταξική βάση. Λειτουργούμε όλοι στη βάση μιας οικονομίας και το κράτος ασκεί ρυθμιστικό ρόλο. Για την ακρίβεια, αναδιανέμει ένα τμήμα του εθνικού εισοδήματος, μέσω του κρατικού προϋπολογισμού, ενώ καθορίζει και μια σειρά πολιτικές (μισθολογική στον ευρύτερο δημόσιο τομέα, συνταξιοδοτική παντού, εργασιακές σχέσεις, απασχόληση-ανεργία κ.λπ.). Είναι δεδομένο ότι η εργατική τάξη υφίσταται εκμετάλλευση στη δουλειά. Εκμετάλλευση ο βαθμός της οποίας γίνεται ολοένα και μεγαλύτερος. Ένα σημαντικό τμήμα του μισθού εργασίας που παίρνει περνάει στο κράτος μέσω της φορολογίας, κυρίως της έμμεσης που είναι αφανής, αλλά και της άμεσης.

Πώς αναδιανέμει το κράτος αυτό το τμήμα του εθνικού εισοδήματος, που κάθε χρόνο αυξάνεται; Με όλο και πιο ταξικά άδικο τρόπο. Επιδοτεί παντοιοτρόπως το μεγάλο κεφάλαιο (δεν είναι μόνο τα κάθε είδους κίνητρα, αλλά και οι σκανδαλώδεις δοσοληψίες στον τομέα των προμηθειών και των εργολαβιών) και συμπιέζει συνεχώς τις κοινωνικές δαπάνες, καθώς και τις δαπάνες για μισθούς και συντάξεις.

Γιατί, λοιπόν, ένας εργαζόμενος να δεχτεί την όποια «δημοσιονομική προσαρμογή», που θα κάνει ακόμα πιο άδικη (σε βάρος του) την αναδιανομή εισοδήματος μέσω του κρατικού προϋπολογισμού; Να μην τη δεχτεί, αλλά αν μείνει μόνο στη δήλωση προθέσεων, μαύρο φίδι που τον έφαγε.

KONTRA

... με σέχη Καζαράβα...

BY TRAKS
30/9/04

■ Παραμύθια

Λίγες ώρες μετά το νέο έγκλημα στο πέταλο του Μαλιακού το σύνολο των ηλεκτρονικών ΜΜΕ, αυτά που διαμορφώνουν το σφυγμό της λεγόμενης κοινής γνώμης, είχαν συντονιστεί στην ίδια άποψη: Μην τα φορτώνουμε όλα στο κράτος, γιατί φταίνε και τα τοπικά συμφέροντα, που δεν αφήνουν το κράτος να ολοκληρώσει κάποια έργα. Ετσι γίνεται εδώ και χρόνια και στην περιοχή του Μαλιακού, επειδή οι κάτοικοι της Λαμίας δεν δέλουν να παρακαμφδεί η πόλη και τα μαγαζιά που υπάρχουν στην περιοχή.

Επιτέλους, ας σταματήσει αυτό το παραμύθι. Οπου και όποτε χρειάστηκε, το κράτος παρέκαμψε με μοναδική ευκολία τις τοπικές αντιδράσεις. Ακόμα και όταν αφορούσαν επαρχιακά οικονομικά συμφέροντα. Δεν παρακάμφηκε ο Ισδμός και έκλεισαν τόσα μαγαζιά; Δεν έγινε η γέφυρα Ρίου-Αντίρριου με αποτέλεσμα να πληγούν και μαγαζιά και ιδιοκτήτες φέριμπούσι (χώρια οι ναυτεργάτες);

■ Χωρίς μέτρα

Ηδελαν κοινό για τους Παραολυμπιακούς Αγώνες και το βρήκαν στα σχολεία όλης της χώρας. Με εισιτήριο, βέβαια, όχι τζάμπα. Εβαλαν, λοιπόν, μπροστά μια φάμπτικα εκδρομών από όλη τη χώρα. 50 πούλμαν ναυλώθηκαν μόνο στο νομό Τρικάλων. 6 από τα σχολείο της Φαρκαδόνας. Ως εδώ -ας πούμε- καλά. Δεν μπορούσαν, όμως, να πάρουν κανένα μέτρο για την ασφαλή μεταφορά των παιδιών από την επαρχία στην Αδήνα και αντιδέτως; Αφού ήξεραν πολύ καλά ότι υπάρχει κομμάτι της Εδυνικής που είναι καρμανόλα, δεν μπορούσαν να πάρουν πρόσθετα μέτρα ρύθμισης της κίνησης; Να βάλουν περιπολικά της Τροχαίας να συνοδεύσουν τα πούλμαν με τους μαθητές, να κόψουν την κυκλοφορία των φορτηγών για κάποιο διάστημα; Φυσικά και μπορούσαν, αλλά δεν ασχολήθηκαν καθόλου με αυτό. Πρόσθετα μέτρα πήραν μόνο για τη γρήγορη και ασφαλή μεταφορά των «υψηλών επισκεπτών» (ολυμπιακές λωρίδες και ασφυκτική αστυνόμευσή τους) και όχι για τη μεταφορά τόσων μαθητών. Η τελευταία αφέδηκε στο έλος της δεάς τύχης, η οποία δεν στάθηκε καθόλου φιλική για τα παιδιά από τη Φαρκαδόνα. Και τώρα, ρίχνουν

την ευδύνη οπουδήποτε άλλο εκτός από το κράτος και τους μπιζναδόρους του «Αδήνα 2004».

■ Ξετσίπωτοι

Χρειάζονται μεγάλα αποδέματα πολιτικής ξετσιπωσιάς για να βγεις και να κάνεις τη δήλωση που έκαναν οι Σημήτης και Γιωργάκης για τη δημοσιονομική απογραφή στην οποία προχώρησε η κυβέρνηση Καραμανλή. Δεν διέψευσαν τα στοιχεία της δημοσιονομικής απογραφής (πώς να τα διαψεύσουν, άλλωστε, όταν βγήκε και τα επιβεβαίωσε ο αντιπρόεδρος της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας Λ. Παπαδόμης, που ήταν δική τους επιλογή);, αλλά κατηγόρησαν την κυβέρνηση ότι δίνοντάς τα στη δημοσιότητα ρεζίλεψε διεθνώς τη χώρα. Παραδέχτηκαν, δηλαδή, ότι επί σειρά ετών παραμύθιαζαν τον ελληνικό λαό κρατώντας διπλά βιβλία και προσπαθούν να δικαιολογήσουν αυτή τους τη στάση με την επίκληση του εδνικού συμφέροντος. Το έκαναν δίδεν για να κοριδεύουν τους «κουτόφραγκους» και να αποσπούν κονδύλια!

■ Ποια ευθιξία:

Ξαφνικά, ανακάλυψε και ο Βούγιας την ευδίξια και υπέβαλε την παραίτησή του από «ηχείο» του Γιωργάκη. Για να μη δώσει -είπε- στη δεξιά την ευκαιρία να δημαγωγεί και να απορροσαντολίζει. Εμείς δέλουμε να τον πιστέψουμε τον ομορφονία, αλλά δεν μας κολλάνε οι ημερομηνίες. Ο Βούγιας χρειάστηκε ένα ολόκληρο τετραή-

■ Ευσεβείς πόθοι

Ιδιαίτερα στριμωγμένος είναι ο Παπαδόπουλος στην Κύπρο, καθώς οι «μεγάλοι σύμμαχοι» οδηγούν την πολιτική του σε αδιέξodo κι αυτός δεν επιδυμεί, βέβαια, ρήξη μαζί τους, ούτε έχει την πρόθεση να γίνει ο Κάστρο της Μεσογείου. Οι άνθρωποι του, λοιπόν, προσπαθούν να μηχανεύουν διάφορα κόλπα, για να δείξουν ότι χάρη στις προσπάθειες του Παπαδόπουλου το Κυπριακό μπαίνει σε νέα κινητικότητα και πως ωριμάζει λύση που δια βελτιώνει ριζικά το σχέδιο Ανάν. Μέσα στην απελπισία τους, λοιπόν, έριξαν στην πιάτσα και την είδηση ότι ο Κόφι Ανάν είναι έτοιμος να αναλάβει νέα πρωτοβουλία, επειδή αντιλαμβάνεται το πρόβλημα που έχει η ελληνοκυπριακή πλευρά. Πριν, όμως, προλάβει η είδηση να κάνει ένα γύρο σε Λευκωσία και Αδήνα, ήρθε η επίσημη διάψευσή της από τον ΟΗΕ. «Η δέση του Γενικού Γραμματέα δεν έχει αλλάξει και αυτή τη στιγμή δεν προτίθεται να στείλει το βοηθό του Κίραν Πρέντεργκαστ ή κάποιον άλλο στην περιοχή», δήλωσε αξιωματούχος του ΟΗΕ στη Νέα Υόρκη και τα παπαγάλικα του Παπαδόπουλου έβαλαν τη γλώσσα μέσα και άρχισαν να αναζητούν αλλού διεξόδο για την ωριασμούση του αρχηγού τους. Πότε σε μια δήλωση του υφυπουργού Εξωτερικών των ΗΠΑ Ναρκ Γκρόσμαν και πότε σε δήλωση του προέδρου της Ευρωβουλής,

βολεύει και τους δύο), στην οποία ο Βούγιας δεν προχώρησε αυτοβούλως, αλλά σύρθηκε από τον αρχηγούλη του. Άλλωστε, το κλίμα είχε γίνει πολύ άσχημο γι' αυτόν στο ΠΑΣΟΚ.

■ Κάποιο πάθος θα γινε

Τί ακούσαμε; Κουβανός παραολυμπιονίκης (στο τζούντο) πιάστηκε ντοπαρισμένος και του αφαιρέθηκε το μετάλλιο; Μήπως έγινε κάνα λάδιος, ρε παιδιά; Μήπως ήταν Κουβανός με αμερικάνικη υπηκοότητα, απ' αυτούς που ζουν στο Μαϊάμι; Οχι; Γνήσιος είναι, απ' αυτούς που ορκίζονται στον σοσιαλισμό και στον Φιδέλ; Οποία δυστυχία, κυρία Αλέκα μας. Να έχεις κάνει εσύ τη δήλωση ότι οι Κουβανοί δεν ντοπάρονται και κινούνται από την αγάπη για την πατρίδα και το σοσιαλισμό, να έχετε οργανώσει τόσες φιέστες υποδοχής των Κουβανών αδηλητών, που δεν ντοπάρονται (αυτό το τονίζατε σε κάθε φιέστα), να έχει γράψει τόσα και τόσα στο «Ριζοσπάστης» για το υψηλό αδηλητικό φρόνημα των Κουβανών, που δεν καταδέχονται να μυρίσουν όχι να καταπούν ντόπια, και να ρχεται τώρα αυτός ο τζουντόκα και να 'χει ρουφήξει τ' άντερά του για να κερδίσει. Δε μπορεί, κάποιο λάδιος δα 'χει γίνει. Εμείς υποψιαζόμαστε συνωμοσία του διεθνούς ιμπεριαλισμού. Κάνων Κεντέρη δα έβαλαν να κατουρήσει, για να συκοφαντήσουν τον σοσιαλιστικό αδηλητισμό. Εσείς, όμως, γιατί δεν βγαίνετε να καταγγείλετε τους ιμπεριαλιστές, αλλά ποιείτε την νήσαν;

■ Έχει πλάτες

Αυτό δα πει να 'χεις καλά «κονέ». Μόλις άρχισαν οι δεξιοί να την πέφτουν στον Ρουσόπουλο και να ζητούν από τον Καραμανλή να του ψαλίδισει τα φτερά, μόλις άρχισαν Τράγκας και Ρίζος και τα υπόλοιπα «δικά μας παιδιά» να τα βάζουν με τον εκπρόσωπο και να του φορτύνουν τις ευδύνες για τα επικοινωνιακά Βατερλό που έχει πάθει η κυβέρνηση Καραμανλή τον τελευταίο μήνα, σηκώθηκαν ένα σωρό παλικάρια από τον αντιπολιτευόμενο τύπο για να τον υπερασπιστούν. Δεν έχουν ξαναγραφεί τόσα σχόλια υπέρ στελέχους της ΝΔ στις τρεις μεγάλες φιλοπασοκικές εφημερίδες. Βέβαια, ο Ρουσόπουλος προέρχεται από αυτόν τον χώρο και γενικά έχει καλή φήμη στη δημοσιογραφική πάτασα (κανένας δεν τον έχει κατηγορήσει ως ρουφιάνο), όμως δεν είναι μόνο ο προσωπικές σχέσεις που προκαλούν όλη αυτή την υπεράσπιση στο πρόσωπό του. Οι μεγαλοεκδότες προφανώς τον χρησιμοποιούν και σαν γέφυρα προς τη νέα εξουσία. Ετσι δεν αναπτύσσεται πάντοτε η διαπλοκή;

■ Γιουσουφάκια;

Εγραψε ο Δ. Ρίζος στον «Άδεσμευτο»: «Τα πασοκιά γιουσουφάκια συνεχίζουν να κρατούν ακόμα (με την ανοχή του κ. Ρουσόπουλου) 5-6 κρατικές αργομισδίες, ρίχνουν τη λάσπη τους στον παραταξιακό Τύπο (ότι τάχα κάτι ζητάει από την κυβέρνηση)». Σαφής η αναφορά, αλλά όχι καθαρή. Ποια είναι αυτά τα πασοκιά γιουσουφάκια και από πού τα πάιρουν; Ο Ρίζος έχει το δίκιο του να εξανίσταται, γιατί δα ήδελε νεοδημοκρατικά γιουσουφάκια στις κρατικές αργομισδίες, αλλά γιατί δεν μωράζει ονόματα; Δεν τα ξέρει ή δεν έχει στοιχεία; Και τα ξέρει και στοιχεία έχει, αλλά εκείνο που τον κόφτει δεν είναι να καταργηθούν οι αργομισδίες, αλλά ν' αλλάξει το χρώμα των σκούφων που φορούν τα γιουσουφάκια. Γι' αυτό δεν λέει ονόματα και δεν κάνει μεγάλο εξυγιαντικό ντόρο.

■ Στα πράσα

Χρόνια τώρα ο φύλακας του Αστεροσκοπείου κάνει και τη βραδινή βάρδια... σεισμολόγου. Το μάθαμε τις προάλλες, που τις νυχτερινές ώρες έγινε ένας σχετικά ισχυρός σεισμός και χρειάστηκε να δοθεί αμέσως ανακοίνωση με τα στοιχεία του (στίγμα και μέγεθος). Μέχρι να πάει από το σπίτι του στο Αστεροσκοπείο ο σεισμολόγος... υπηρεσίας και να μελετήσει τα όργανα, πέρασε ένα δίωρο και έτσι θήγηκε στην επιφάνεια το πρόβλημα. Τότε, λοιπόν, ο «πολύς» κ. Σταυρακάκης θήγηκε και δήλωσε ότι έχει ζητήσει σεισμολόγους για να υπάρχει βάρδια και τη νύχτα, αλλά δεν του διορίζουν. Και γιατί θήγηκε και το είπε τώρα; Τόσο καιρό γιατί δεν έβγαινε να διαμαρτυρθεί; Είναι τόσο ευαισθητοποιημένος ο κόσμος με τους σεισμούς που μια τέτοια καταγγελία δα αποκούσει αμέσως μεγάλη πολιτική δύναμη. Ομως ο Σταυρακάκης και ο κάθε Σταυρακάκης εκείνο που επιδιώκει είναι να τα 'χει καλά με τις κυβερνήσεις και να έχει όσο μεγαλύτερη πρόσβαση γίνεται στα διάφορα κονδύλια. Κάνει ένα χαρτί, ζητάει προσωπικό, αλλά ως εκεί.

Ειδατε με πόση μαεστρία γύρισε το κλίμα και οι ευθύνες αποδίδονται οπουδήποτε αλλού εκτός από τη μόνη υπεύθυνη, την πολιτική εξουσία; Για το νέο έγκλημα στο «κολασμένο» πέταλο του Μαλιακού, λέμε, και το χειρισμό του από τα πάντα σε εγρήγορση ΜΜΕ. Πριν ακόμα η πολιτική ηγεσία πάρει θέση, τα ΜΜΕ, σε μια εκπληκτική ενορχήστρωση, είχαν αποφανθεί ότι φταίνεις οι τοπικοί παράγοντες της Φθιώπιδας, που δεν επέτρεψαν να γίνει η ζεύξη του Μαλιακού, συμπληρώνοντας τη συνταργή με άφθονα καρυκεύματα για τις απομικές ευθύνες των οδηγών, ειδικά των οδηγών των βαριών οχημάτων. Ετσι, ο κόσμος βομβαρδίστηκε με έναν τεράστιο όγκο πληροφοριών και κρίσεων και καθώς το 'χουμε και συνήθειο να αμπελοφιλοσοφούμε στους καφενέδες και στις κοινωνικές συναντστροφές, η ουσία χάθηκε.

Με έτοιμο το κλίμα από τα ΜΜΕ ήρθαν οι πολιτικοί να βάλουν το κερασάκι στην τούρτα καταπάτως τους βολεύει. Ο πρωθυπουργός Καραμανλής, με ειδικές ικανότητες στη ρητορική, ζεκίνησε λέγο-

κή υποδομή; Μπορεί να υπάρξει πολιτισμένη οδηγική συμπεριφορά σε καρόδρομους; Μπορεί να υπάρξει πολιτισμένη οδηγική συμπεριφορά μόνο με την απειλή της αστυνόμευσης; Υπάρχει παιδεία με το ζόρι; 'Η μήπως είμαστε ένας λαός απαίδευτος, ξύλο απελέκητο;

Αν τα τοπικά συμφέροντα ματαίωσαν τη λύση στο πέταλο του Μαλιακού, γιατί η πολιτική εξουσία υποχώρησε; Γιατί δεν υποχώρησε, για παράδειγμα, στα τοπικά συμφέροντα της Κορίνθου και υλοποίησε την παράκαμψη του Ισθμού ή στα τοπικά συμφέροντα των Πατρών και υλοποίησε την παράκαμψη της πόλης ή στα τοπικά συμφέροντα Ρίου-Αντίρριου και υλοποίησε τη ζεύξη;

Αν το πρόβλημα είναι η συμπεριφορά των οδηγών των φορτηγών, γιατί η πολιτική εξουσία επιτρέπει να κυκλοφορούν φορτηγά-φρέτερα στους ελληνικούς εθνικούς δρόμους, γιατί επιτρέπει στις εταιρίες να παραβιάζουν συστηματικά το ωράριο των οδηγών, γιατί κάνει τα στραβά μάτια στα υπέρβαρα, γιατί... γιατί...;

Στο μαγικό κόσμο της πολιτικής απάτης

ντος ότι η οδική ασφάλεια «είναι ασφαλώς και πάνω απ' όλα υπόθεση του κράτους», αμέσως μετά όμως υπονόμευσε και ανατίναξε αυτή την κουβέντα, καταλήγοντας ότι «είναι ζήτημα παιδείας, που αφορά όλους τους Έλληνες μαζί και τον καθένα μας χωριστά». Και συνέχισε αναγγέλλοντας μέτρα που κατά τα ειωθότα διατίριζαν να τα αναγγελούν το πολύ οι υφυπουργοί Δημόσιας Τάξης και Μεταφορών. Ο αρχηγός της αξιωματικής αντιπολίτευσης Γ. Παπανδρέου υπήρξε -όπως πάντοτε- πιο μπρούτος: Αφού μας μάλωσε με το γνωστό μειλίχιο ύφος του, ότι «πρέπει να δούμε επιτέλους την απομική ευθύνη που έχει ο καθένας μας στη συμπεριφορά μας ως οδηγός σε αυτούς τους δρόμους», κατέληξε με μια ευχή!: «Θα ίθελα να ευχηθώ να ξεπεραστούν όλοι οι λόγοι που είχανε δημιουργήσει την καθυστέρηση στην περίπτωση του πετάλου του Μαλιακού, όπου κάθε χρόνο χάνουν τη ζωή τους 30 άνθρωποι κατά μέσο όρο, αποκλειστικά υπεύθυνη είναι η πολιτική εξουσία. Οι αντιδράσεις τοπικών συμφερόντων υπήρξαν, όμως αυτές δεν έπαιξαν καμία σημασία. Άλλωστε, αν η λύση ακυρώθηκε λόγω των τοπικών αντιδράσεων, γιατί αυτό το κομμάτι των 40-50 χιλιομέτρων αφέθηκε εντελώς στην τύχη του και δεν δόθηκε μια κάποια λύση; Ιδιού γιατί.

Το 1993, η τότε κυβέρνηση Μητσοτάκη προκήρυξε μελέτη για υποθαλάσσια ζεύξη του Μαλιακού σε μήκος 10 χιλιομέτρων. Μερικούς μήνες αργότερα, η κυβέρνηση Α. Παπανδρέου ακύρωσε τις διαδικασίες. Το έργο κρίθηκε ασύμφορο από τους εργολάβους που θα αναλάμβαναν να το κατασκευάσουν και να το εκμεταλλεύτούν. Το 1997, ο Λαλιώτης προκηρύσσει νέο διαγωνισμό για υποθαλάσσια ζεύξη μικρότερου μήκους αυτή τη φορά (4 χιλιόμετρα). Το 2001 ανακοινώνεται από τον ίδιο τον Λαλιώτη η κατάργηση του διαγωνισμού και η προκήρυξη μελετών για επίγεια διελεύση του αυτοκινητόδρομου. Ο Λαλιώτης το πουλάει ως εκδούλευση στους τοπικούς παράγοντες που αντιδρούσαν, όμως η ολήθεια είναι εντελώς διαφορετική. Και τη νέα μελέτη για υποθαλάσσια ζεύξη αικυρώνων οι εργολάβοι που θα την αναλάμβαναν με «σύμβαση παραχώρησης», κατά το πρότυπο της Αττικής Οδού και το μεγάλο παζάρι με τους εργολάβους ακόμα δεν έχει αρχίσει. Τώρα που τελειώσει την έκριναν ασύμφορη. Επιπρόθυμη σειράς, υπήρξαν και προβλήματα σει-

σμοεπικινδυνότητας, λόγω του ρήγματος της Αταλάντης.

Από εκεί και μετά τα έργα που έπρεπε να γίνουν για την κατασκευή επίγειου αυτοκινητόδρομου τα 'φαρες η μαρμάγκα των ολυμπιακών έργων. Η «μεγάλη ιδέα του έθνους» δεν επέτρεπε να διατεθούν κονδύλια για οτιδήποτε άλλο. Οι κάτοικοι ξεσηκώθηκαν και ζήτησαν να γίνει κάτ

Η σεμνότητα και η ταπεινότητα στο παζάρι

Το θέμα είναι γνωστό. Οπως συμβαίνει, όμως, με όλα τα πράγματα, δεν είναι αυτονόητο. Αναφερόμαστε στις αλληλοκατηγορίες για εγκλήματα και για σκάνδαλα, μικρά (Τσιτουρίδης και υιός, Ορφανός και κόρη κ.α.) και μεγάλα (νέα τραγωδία στις εθνικές καρμανιόλες). Ολοι εναντίον όλων. Όλοι ανευθυνούπευθυνοί, όλοι εξαγριωμένοι, όλοι προβληματισμένοι, όλοι με προτάσεις και θέσεις.

Οι βασικοί πρωταγωνιστές είναι πάντα οι ίδιοι, απλώς αλλάζουν θέσεις στο δράμα ορισμένες φορές, έτσι που με την εναλλαγή των ρόλων να υπάρχει κάποια ποικιλία και το έργο να γίνεται πιο εύπεπτο. Οι κομπάροι αλλάζουν και μοιάζουν με το χορό του αρχαίου δράματος. Τραγωδία τις περισσότερες φορές, κωμωδία ενίστε. Περιγράφουν τον πόνο τους, διακωμαδούν την ζωή τους και περιμένουν από το Δία και τους άλλους θεούς την κάθαρση.

Τί λαμπρή λέξη! Γνώρισε πιένες το σωτήριο έτος 1989, τότε που οι υγιείς δυνάμεις του τόπου, από Λαμπτράκη, Μπόμπολα και Μητσοτάκη, έως Κύρκο, Κωνσταντόπουλο, Φλωράκη και Παπαρήγα, πάσχιζαν να αποτινάξουν από την πολιτική ζωή το άγος Κοσκωτά. Από τότε κύλησε πολύ νερό στ' αυλάκι. Οι σοσιαλιστές φάγανε, ήπιανε, γελάσανε, παραοικονομήσανε, ώστου αποδείξανε αικόμα και στους πιο πιστούς τους ψηφοφόρους ότι εκείνο που τους ενδιαφέρει είναι ο μπεζαχτάς και η εξουσία.

Και οι άλλοι, οι απόγονοι των δημίων, οι οπαδοί του νεοφιλελευθερισμού, οι λάτρεις των εκμεταλλευτικών σχέσεων παραγωγής, φόρεσαν όσο μπορούσαν πιο καλά την προβιά του προβάτου διαφριμίζοντας προς πάσα κατεύθυνση τη δημοκρατικότητά τους, την εντιμότητά τους, τη διάθεσή τους να προσφέρουν αφιλοκερδώς στο κοινωνικό σύνολο και κυρίως στους αδικημένους αυτής της κοινωνίας. Μπροστά στη σκανδαλώδη πολιτεία των σοσιαλιστών, το μπέρδεμα, την ανικανότητα, τη θεσμολογία των αριστερών εραστών του κοινοβουλευτισμού, την ανυπαρξία διεκδικητικού έστω κινήματος, φάνταζαν αθώες και ελπιδοφόρες οι αντιδραστικές θεωρίες του υγιούς ανταγωνισμού, της ελευθερίας της αγοράς, των κινήτρων για θέσεις εργασίας κλπ. Πασπαλισμένες μάλιστα με τη σεμνότητα και την ταπεινότητα των επικοινωνιολόγων της ΝΔ, για να πείσουν τους ψηφοφόρους ότι κάτι καλύτερο θα κάνουν από τους αχόρταγους προηγούμενους.

Δεν κρατιούνται με τίποτα όμως. Άλλα πώς είναι δυνοτόν να συμβεί αυτό. Οταν εξαγγελείς όλο και περισσότερες προσφορές στο κεφάλαιο, δεν θα πάρεις και συ το κατίπι σου; Οταν μάλιστα είσαι λάτρης αυτών των σχέσεων παραγωγής, λάτρης της ιντριγκας και της συνεργασίας με τους επιτυχημένους καπιταλιστές, δηλαδή με τις πιο επιτυχημένες ύσινες, δεν μπορείς παρά να πέσεις με τα μύτρα στο μελι. Πού να κρατηθείς τώρα από τις εκκλήσεις για να μην σε πάρουν χαμπάρι; 20 χρόνια είσαι στο περίμενε.

Η αλαζονεία δεν είναι κακή κληρονομία. Είναι αποτελεσμα της ιδεολογίας και της πολιτικής τους. Οσο και αν οι επικοινωνιολόγοι της ΝΔ θα προσπαθήσουν να κρατήσουν τον Καραμανλή ανέπαφο, τίμιο διαχειριστή και όλα θα τα φορτώσουν στους «από κάτω», όπως έκαναν και οι επικοινωνιολόγοι του ΠΑΣΟΚ. Το Τσιτουρίδειο ή το Ορφανίδειο ή το Ρεγκούζικο ή το ΔΑΚΤΙΚΟ άγος είναι μόνο ο προάγγελος αυτών που θα επακολουθήσουν.

Η λύση, βέβαια, δεν βρίσκεται στην ανακάλυψη κάποιων αδιάφορων που θα αναλάβουν τα ηνία του κράτους, γιατί τέτοιοι δεν υπάρχουν. Δεν υπάρχουν, γιατί η σαπίλα έχει φτάσει μέχρι το τελευταίο κύτταρο του συστήματος, που έχει κακοφορμίσει πια. Φυσιολογικό. 150 και πλέον χρόνια εκμεταλλευτικών σχέσεων παραγωγής. Από τότε, που ο καπιταλισμός ξεκινούσε τα πρώτα βήματά του, ο Μαρξ προσδιόριζε με χειρουργική τελειότητα πού βρίσκεται η ουσία του ζητήματος. Ας του δώσουμε το λόγο:

«Κάποτε, όπως π.χ. στο μεσαίωνα, ανταλλάσσονταν μονάχα τα περιττά πράγματα, τα πλεόνασμα της παραγωγής πάνω στην κατανάλωση. Άλλοτε πάλι, όχι μονάχα το πλεόνασμα μα όλα τα προϊόντα, όλη η βιομηχανική παραγωγή περνούσε στο εμπόριο και ολόκληρη η παραγωγή εξαρτίσταν από την ανταλλαγή... Ήρθε τέλος μια εποχή που ό, τι θεωρούσαν οι άνθρωποι σαν αναπλοτρώστο έγινε αντικείμενο ανταλλαγής, μπήκε στο εμπόριο και μπορεί ν' απαλλοτριωθεί. Είναι μια εποχή που ανταλλάσσονται κι αυτά ακόμα τα πράγματα που μέχρι τώρα κληρονομούνταν από χέρι σε χέρι, που πουλιούνται, ενώ μέχρι χτες χαρίζονταν, αγοράζονται, ενώ πρώτα αποκτιούνται-η αρετή, ο έρωτας, η γνώση, η επιστήμη, η συνειδηση κλπ- τέλος τα πάντα μπήκαν στο εμπόριο. Είναι η εποχή της γενικής διαφθοράς, του παγκόσμιου τραμπουκισμού ή για να μιλήσουμε με όρους της πολιτικής οικονομίας, η εποχή που το κάθε πρόγραμμα, ηθικό ή φυσικό, καθώς έγινε χρηματική αξία, σέρνεται στο παζάρι για να πουληθεί στον τελευταίο πλειοδότη». (Καρλ Μαρξ, «Η αθλιότητα της φιλοσοφίας)

Ο Μαρξ προσδιόριζε, επίσης, και που βρίσκεται η λύση του προβλήματος: Στην απαλλοτρίωση των απαλλοτριωτών.

Παντελής Νικολαΐδης

■ Προσχέδιο Κρατικού Προϋπολογισμού 2005

Ξεπάτωμα με... ήπια προσαρμογή

Οι τίτλοι δυο συντηρητικών εφημερίδων την Πέμπτη το πρωί έδιναν με χαρακτηριστικό τρόπο το στύμα του κρατικού προϋπολογισμού του 2005, το προσχέδιο του οποίου έδωσε στη δημοσιότητα την Τετάρτη το μεσημέρι ο υπουργός Οικονομίας Γ. Αλογοσκούφης. «Προσγείωση στην πραγματικότητα», έγραφε η φιλοκυβερνητική «Καθημερινή». «Η ώρα της λιτότητας» υπερθεμάτιζε το αντιπολιτευόμενο «Βήμα». Ο Αλογοσκούφης είχε μιλήσει για «ήπια δημοσιονομική προσαρμογή με ορίζοντα τριετίας». Τρία αικόμη χρόνια λιτότητας, δηλαδή.

Εκείνο που πρέπει να σημειώσουμε εισαγωγικά είναι πως πρόκειται για έναν προϋπολογισμό πλαστό στο σύνολό του. Η κυβέρνηση Καραμανλή αιολούσθει την πεπατημένη των κυβερνήσεων ΠΑΣΟΚ. Ας μην πιαστούμε από τα επιμέρους στοιχεία, ας πάμε στην καρδιά του ζητήματος, στη βάση επί της οποίας γίνονται όλοι οι υπολογισμοί: το ΑΕΠ. Η κυβέρνηση στηρίζει όλους τους υπολογισμούς της σε μια αύξηση του ΑΕΠ κατά 3,9%, όταν η πρόβλεψη του ΔΝΤ είναι για αύξηση 3% και όλοι οι διεθνείς χρηματοπιστωτικοί οίκοι (πρόσφατα δημοσιεύτηκαν εκτιμήσεις της Morgan Stanley και της Fitch Ratings) κατεβάζουν την πιστοληπτική ικανότητα του ελληνικού κράτους, εκτιμώντας ότι θα υπάρξει μεγάλη κάμψη των ρυθμών ανάπτυξης της τελευταίας τετραετίας (που τριφοδοτήθηκαν κυρίως από τα ολυμπιακά έργα και την επιτυχημένη συμμετοχή στην ΕΕ) και την επιτυχείσθαι αυτός ο τόσο φιλόδοξος στόχος. Επειδή, όμως, η κυβέρνηση δεν θέλει σήμερα (για τους πολιτικούς λόγους που προαναφέρθηκαν) να εξιγγείλει πολιτικές-σοκ (μόνο ο Μητσοτάκης επιμένει σαδιστικά να υποδεικνύει στον Καραμανλή αυτή την επικοινωνιακή πολιτική), τ' αφήνει όλα φλου, διακηρύσσει «ήπια προσαρμογή με ορίζοντα τριετίας» και θα παίρνει τα μέτρα ad hoc, σε στιγμές που θα θεωρεί πολιτικά πρόσφορες ή που δεν θα μπορεί να κάνει αλλιώς, γιατί θα την στριμώχνουν και οι καπιταλιστές και τα ευρωπαϊκά όργανα. Γιατί, βέβαια, δεν πρόκειται να ακολουθήσει το παράδειγμα της Γαλλίας και της Γερμανίας, που έγραψαν κανονικά το Σύμφωνο Σταθερότητας και την Κομισιόν και ακολουθούν το δικό τους ρυθμό δημοσιονομικής προσαρμογής

με έκτακτα μέτρα. Οι ίδιοι αναλυτές σημειώνουν πως επί αυτού είναι απότομα ενημερωμένος και ο Καραμανλής.

Δεν είναι τυχαίο ότι στη διάρκεια της χρονιάς αξιώσουμε καριμάδιατερη σημασία στη μεγέθυνση του αναφέρεται το προσχέδιο του προϋπολογισμού. Τα σχολιάζουμε απλά, γιατί δείχνουν -αν και ωραίοποιημένα και αυθαίρετα- την κατεύθυνση της νέας λιτότητας.

Το σύνολο των φορολογικών εσόδων προβλέπεται να αυξηθεί κατά 7,4%. Οι άμεσοι φόροι κατά 8,6% και οι έμμεσοι φόροι κατά 7,2%. Φυσικά, αυτή η σχέση θα αλλάξει σε βάρος των άμμεσων φόρων, με αυξήσεις στους ειδικούς φόρους κατανάλωσης, η αύξηση στους ειδικούς φόρους κατανάλωσης, η αύξηση του αφορολόγητου ορίου κ.λπ. Σε όλες τις απαντήσεις του παρέπεμπτε στο μέλλον, όταν κατατεθεί το φορολογικό νομοσχέδιο κ.λπ.

Την ουσία του νέου προϋπολογισμού μπορούμε να την αντιληφθούμε από τον κεντρικό του στόχο: να μειωθεί το έλλειμμα μέσα σε ένα χρόνο από 5,3% σε 2,8% ως ποσοστό του ΑΕΠ. Αυτή τη δέσμευση αναλαμβάνει η κυβέρνηση ενώπιον της ΕΕ και του Συμφώνου Σταθερότητας. Πώς είναι δυνατό να πέσει το έλλειμμα περίπου στο μισό, δεδομένου ότι θα υπάρξει και μείωση του ρυθμού αύξησης του ΑΕΠ; Μόνο με πολιτικές-σοκ μπορεί να επιτευχθεί αυτός ο τόσο φιλόδοξος στόχος. Επειδή, όμως, η κυβέρνηση δεν θέλει σήμερα (για τους πολιτικούς λόγους που προαναφέρθηκαν) να εξιγγείλει πολιτικές-σοκ (μόνο ο Μητσοτάκης επιμένει σαδιστικά να υποδεικνύει στον Καραμανλή αυτή την επικοινωνιακή πολιτική), τ' αφήνει όλα φλου, διακηρύσσει «ήπια

ΚΟΝΤΡΑ

κτακτο στρατοδικειο No 5

■ **Κάθε απόφαση εκτός από την αθώωση όπων των κατηγορούμενων**

Θα συνιστά δικαιοτικό πραξικόπημα

Yπερα από εξήμιστη μήνες ακροαματικής διαδικασίας, η δίκη για την υπόθεση του ΕΛΑ έφτασε στο τέλος της. Την ερχόμενη Τετάρτη, στις 9:30 το πρωί, η πρόεδρος του έκτακτου τρομοδικείου που στήθηκε για να δικάσει αυτή την υπόθεση θα ανακοινώσει την απόφαση. Ποια θα είναι αυτή; Δύσκολο να δοθεί απάντηση εκ των προτέρων. Οχι γιατί θεωρούμε ότι το συγκεκριμένο δικαστήριο είναι ανεξάρτητο και αμερόληπτο και θα βασανιστεί πολύ για να βγάλει την απόφασή του. Αν πιστεύαμε κάτι τέτοιο, τότε θα μπορούσαμε να προεξοφλήσουμε την απάντηση: απαλλακτική για όλους τους κατηγορούμενους. Και χωρίς κανένα βασανισμό του δικαστήριου, γιατί τα δεδομένα, όπως θα δούμε και παρακάτω, είναι εξαιρετικά απλά.

Επειδή, όμως, δεν πιστεύουμε στο ιδεολόγημα της ανεξάρτητης και απροκατατάληπτης δικαιοσύνης, δεν μπορούμε να κάνουμε πρόβλεψη με κάποια «αξιοπρεπή» ασφάλεια. Οι δικαστές ως άτομα δεν είναι απροκατατάληπτοι. Εχουν τις ιδεολογικές και πολιτικές τους προκαταλήψεις, έχουν συναίσθηση του ρόλου τους ως υπερασπιστών του αισιού συστήματος εξουσίας και αυτό βαραίνει στην κρίση τους, ειδικά στις πολιτικές δίκες. Από την άλλη, το σύστημα απονομής της δικαιοσύνης δεν είναι ανεξάρτητο. Συνδέεται με χλιδές ορατά και αόρατα νήματα με την πολιτική εξουσία, αλλά και με τους άλλους πόλους εξουσίας του συστήματος, χωρίς να εξαιρέται η οικονομική εξουσία.

Τότε γιατί δεν προβλέπουμε τη σίγουρη καταδίκη των κατηγορούμενων και μάλιστα στις ανώτατες ποινές; Γιατί αυτή η υπόθεση άλλιώς ξεκίνησε και αλλιώς κατελήξε. Οχι μόνο από την άποψη του πολιτικού κλίματος, που σίγουρα έχει αλλάξει πολύ από το Φλεβάρη του 2003 που έγιναν οι συλλήψεις των τεσσάρων από τους πέντε κατηγορούμενους, αλλά και από την άποψη της ίδιας της δικαιοτικής πτυχής της υπόθεσης. Η ίδια η πρόεδρος του δικαστήριου, σε μια από τις πολλές στιγμές αφοπλιστικής ειλικρίνειας που είχε στη διάρκεια της δίκης και αφού είχε προηγηθεί ένα απαξιωτικό μπαράζ δημοσιευμάτων σε βάρος της και μια ακόμα πιο απαξιωτική δήλωση «αύλων» του υπουργείου Δικαιοσύνης, που την έβγαζε ανίκανη και ακατάλληλη γ' αυτή την υπόθεση, παραδέχτηκε ότι το δικαστήριο κλήθηκε να δικάσει μια υπόθεση με ελλιπή αποδεικτικά στοιχεία. Οι ίδιοι οι εισαγγελείς αναγκάστηκαν να βάλουν στη μπάντα το παραπεμπτικό βούλευμα (κατηγορητήριο) και να προτείνουν μια εντελώς διαφορετική εκδοχή καταδίκης των κατηγορούμενων. Η πολιτική αγωγή διασπάστηκε σε τέσσερα τουλάχιστον κομμάτια, με την πλειοψηφία να προσπαθεί να στηρίξει ως έσχατη λύση την πρόταση των εισαγγελέων και με τον Κατσαντώνη να χαρακτηρίζει το βούλευμα ως το χειρότερο νομικό κείμενο που έχει διαβάσει στη ζωή του.

Όλα αυτά τα νέα δεδομένα, λοιπόν, κάνουν επισφαλή την πρόβλεψη για την

απόφαση. Ξεκινώντας, όμως, απ' αυτό που ονομάζεται «κοινό περί δικαίου αίσθημα» και απ' αυτό που αποκαλείται «δικαιονική αλήθεια», μπορούμε με απόλυτη βεβαιότητα να πούμε ποια πρέπει να είναι η απόφαση, για να ανταποκρίνεται στοιχειωδώς και στο «κοινό περί δικαίου αίσθημα» και στη «δικαιονική αλήθεια» που σχηματίστηκε σε όσους παρακολούθησαν τη δίκη (συμπεριλαμβανόμενων των δικαστών, βέβαια, που θα σηκώσουν το βάρος της απόφασης).

■ Ποια απήθεια;

Γίνεται πολύ συγνά το λάθος να θεωρείται ότι στη διάρκεια μιας δίκης αποκαλύπτεται η αλήθεια. Σκοπός μιας δίκης δεν είναι η αποκαλύψη της αλήθειας, αλλά ο σχηματισμός μιας δικανικής πεποιθήσης, που αποτελεί μια αναπαράσταση της αλήθειας, η οποία μπορεί και να απέχει πόρω απ' αυτή. Κεντρικό πρόσωπο μιας δίκης είναι ο κατηγορούμενος και τα δικαιώματά του. Τουλάχιστον υποτίθεται ότι πρέπει να είναι, γιατί στην πράξη άλλα συμβαίνουν. Ο κατηγορούμενος έχει δικαίωμα να μην αποκαλύψει την αλήθεια που γνωρίζει ο ίδιος. Εχει δικαίωμα να πει αικόνα και φέματα για να υπερασπιστεί τον εαυτό του. Για να τον καταδικάσει ένα δικαστήριο, πρέπει να έχει κατά 100% τη βεβαιότητα ότι είναι ένοχος (το 99% σημαίνει αθώος λόγω αιμφιβολίων). Αυτή η βεβαιότητα, όμως, δεν μπορεί να είναι αυθαίρετη, αλλά πρέπει να συνάγεται από αιτράντητες αποδείξεις, χωρίς σ' αυτές να υπερέχεται κανένας παράγοντας αιμφιβολίας.

Αυτή είναι με απλά λόγια η λογική μιας ποινικής δίκης. Πώς θα δικάσει, λοιπόν, το συγκεκριμένο δικαστήριο;

Με βάση την «αλήθεια» της Αντιτρομοκρατικής, όπως φρόντισε να την παρουσιάσει μέσα από έναν καταγιόμο δημοσιευμάτων, ραδιοτηλεοπτικών εκπομπών, βιβλίων κ.λπ.; Αν είναι έτοι, τότε δεν χρειοζόταν να γίνει καν η δίκη. Αρκούσαν τα σενάρια του Διώτη, του Νασάκου και του Σύρου, έτοι όπως τα παρουσιάσαν στο πανελλήνιο τα πρόθυμα παπαγαλάκια τους, μερικά από τα οποία έγλειψαν και κάποια κοκαλάκια από τα άφθονα μυστικά κονδύλια που διατεθήκαν γι' αυτή τη δουλειά. Ας σημειωθεί, ότι οι ίδιοι δεν τολμήσαν να εμφανιστούν στη δίκη. Δεν έστειλαν καν έναν-δυο αξιωματικούς της Αντιτρομοκρατικής για να φωτίσουν το δικαστήριο με τα αποτελέσματα των ερευνών τους. Φρόντισαν μόνο, διαρκούσης της δίκης, να μοιράσουν στον εαυτό τους παράσημα (και ειδικές αμοιβές); «για την εξάρθρωση του ΕΛΑ», προεξοφλώντας έτσι και την απόφαση του δικαστήριου, δείχνοντας ότι το θεωρούν δεδομένο και ότι το έχουν «γραμμένο».

Ή θα δικάσει το συγκεκριμένο δικαστήριο με βάση το αποδεικτικό υλικό που παρουσιάστηκε στη διάρκεια της δίκης; Θα ήταν λάθος να συγκρίνουμε αυτή τη δίκη με εκείνη για την υπόθεση της 17Ν, που προηγήθηκε. Γιατί στην προηγού-

μενη δίκη οι διωκτικές αρχές είχαν στα χέρια τους υλικό, το οποίο μπόρεσαν να επεξεργαστούν κατάλληλα και να το σερβίρουν ως αποδείξεις. Είχαν αποσπάσει και προανακριτικές ομολογίες, έστω και αν αυτές στη συνέχεια αναιρέθηκαν, είχαν συνεργαζόμενους που έπαιζαν το ρόλο του ρουφιάνου. Είχαν δημιουργήσει ένα πακέτο «αποδείξεων» στις οποίες αρχές για να τη βγάλει καθαρή από την κατηγορία ότι ανήκε στην οργάνωση του Κάρολος, η οποία λέει ότι ο Φιλίπ των εγγράφων της Στάζι είναι ο Κ. Αγαπίου. Το δικαστήριο, με αντιδικονομικό έστω τρόπο (όπως και έγινε), έπαιξε τη δίκη δεν έχουν απολύτως τίποτα.

■ Ποιες αποδείξεις;

Αποδείξεις σε ένα δικαστήριο είναι οι μάρτυρες, τα έγγραφα, τα πειστήρια. Τίποτα πέραν αυτών. Ας δούμε, λοιπόν, τι αποδείξεις παρουσιάστηκαν στους εξήμενους της δίκης της ακροαματικής διαδικασίας.

Οι μάρτυρες που κλήθηκαν και κατέθεσαν επιβαρυντικά για τους κατηγορούμενους ήταν ο περιβόρτος ρεπόρτερ-πράκτορος Ζήσης, η ακόμα πιο περιβόλητη Κυριακίδη, το ζεύγος Πομάνη και η Τόγκα.

Ο Ζήσης αδειάστηκε από το ίδιο το δικαστήριο, που δεν έκανε δεκτά τα έγγραφα που προσκόμιζε ως έγγραφα της Στάζι. Η εισαγγελική αρχή που τον έβαλε ως πρώτο μάρτυρα του κατηγορητήριου δεν υπέστη απλώς ήττα, αλλά ρεζίλικη.

Το ζεύγος Πομάνη κατέθεσε ότι ο Κανάς συμπεριφέρθηκε ύποπτα στην υπόγεια γκαροπονίέρα της οδού Πάτμου, η δε σύζυγος κατέθεσε ότι κάποια φορά, πριν από 15 χρόνια, ειδε στη σκάλα τον Αγαπίου και της εντυπωθήκε η φάτσα του, γιατί «είχε κάτι το όγριο» και... τρόμαξε. Οπως αποδείχτηκε, ο μεν σύζυγος υπήρξε αρχηγός των Αλκιμών της χούντας στην Κολιάτσου, το δε ζεύγος είχε φροντίσει να προμηθευτεί τις ανακριτικές του καταθέσεις, για να τις μελετήσει και να μην κάνει λάθος στην κατάθεσή του στο δικαστήριο! Κάποιος που λέει την αλήθεια, ήτοι η αλήθεια; Οι οι κανάς, Αγαπίου και Αθανασάκη υπήρξαν για κάποιο χρονικό διάστημα μελή του ΕΛΑ. Προσθέτουμε και τον Τσιγαρίδα, που πήρε την πολιτική ευθύνη της συμμετοχής του στον ΕΛΑ για ένα ορισμένο χρονικό διάστημα. Από εδώ και πέρα, όμως, αρχίζουν τα δύσκολα.

Πότε έγινε μέλος του ΕΛΑ ο καθένας τους και πότε έπαιψε να είναι μέλος; Ουδείς, πέρι από τους διοικούς μπορεί να το διαβεβαιώσει. Και οι μεν τρεις πρώτοι δηλώνουν ότι ουδέποτε υπήρξαν μελή του ΕΛΑ, ο δε Τσιγαρίδας δηλώνει ότι αποχώρησε στις αρχές του 1990, χωρίς κανένας να μπορεί να διαψεύσει τον ισχυρισμό του.

Υπάρχει, όμως, πιο σοβαρό ερώτημα: υπήρξε ΕΛΑ μετά το 1995, που κατά κοινή ομολογία έχει σταματήσει τη δράση του; Ποιος θα το βεβαιώσει αυτό; Οι αξιωματικοί της Αντιτρομοκρατικής λάκισαν. Φρόντισαν να μην εμφανιστούν στη δίκη για να πουν την άποψή τους, αυτοί οι καθ' ύλην αρμόδιοι. Η πρώην επιστημονική συνεργάτιδα της «αντιτρομοκρατίας» Μαίρη Μπόση, που κλήθηκε ύστερα από αίτημα της υπεράσπισης, κατέθεσε πτως κατά την άποψή της της Αντιτρο

ΚΟΝΤΡΑ

Ιστορίες απάτης σε βάρος των αγροτών

Το 2003 οι καλλιέργειες βαμβακιού, ρυζιού και τεύτλων σε πολλούς νομούς της χώρας είχαν πληγεί, λόγω των πολύ δυσμενών καιρικών συνθηκών, από τις ασθένειες του πράσινου σκουληκιού, της περικουλάριας και της κερκόσπορας, αντίστοιχα. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα να μειωθεί η παραγωγή και στα τρία αυτά προϊόντα. Ο πρώην υφυπουργός Γεωργίας Β. Αργύρης είχε περιοδεύει τότε σ' όλους τους πληγέντες από τις ασθένειες νομούς (ήταν, βλέπετε, προεκλογική περίοδος) και μοίραζε υποσχέσεις στους αγρότες, ότι θα πρωθήσει στα αρμόδια όργανα της ΕΕ το αίτημα της αποζημίωσής τους με χρηματοδότηση από τον κρατικό προϋπολογισμό. Για να δώσει ένα κράτος μέλος αποζημιώσεις στους αγρότες, επειδή καταστράφηκε η παραγωγή τους πάνω από 30% λόγω θεομηνιών ή πολύ δυσμενών καιρικών συνθηκών, είναι υποχρεωμένο να υποβάλει αίτημα προς έγκριση στην Κομισιόν, η οποία εξετάζει μήπως «νοθεύεται ο ανταγωνισμός» (αυτό είναι ένα από τα μεγάλα παραμύθια της Κομισιόν).

Ενώ ο Αργύρης μοίραζε αφειδώς υποσχέσεις στους αγρότες, ότι θα πρωθήσει θετικά στην Κομισιόν, η οποία εξετάζει μήπως «νοθεύεται ο ανταγωνισμός» (αυτό είναι ένα από τα μεγάλα παραμύθια της Κομισιόν).

στον οποίο, εκτός των άλλων, πρέπει να υπάρχουν πλήρη μετεωρολογικά στοιχεία που να θεμελιώνουν τον ισχυρισμό ότι η συγκεκριμένη καταστροφή προήλθε από θεομηνία ή άλλο δυσμενές καιρικό φαινόμενο.

Τον Αύγουστο του 2003, κλιμακιο γεωπόνων-εντομολόγων του Ινστιτούτου Προστασίας Φυτών Θεσσαλονίκης (ΙΠΦΘ), που ανήκει στο ΕΘΙΑΓΕ, επισκέφτηκε το νομό Σερρών για να «εκτιμήσει την κατάσταση που δημιουργήθηκε από την έντονη προβολή του βαμβακιού από το πράσινο σκουλήκι» (απόσπασμα από υπηρεσιακό σημείωμα που έστειλε το ΙΠΦΘ σ' όλες τις αρμόδιες υπηρεσίες της νομαρχιακής αυτοδιοίκησης και του υπουργείου Γεωργίας). Αναφωτίσατε αν το κλιμακιο επισκέφτηκε μόνο το νομό Σερρών και εάν ναι γιατί άραγε; Το κλιμακιο του ΙΠΦΘ συνέταξε έκθεση που την έστειλε μαζί με το υπηρεσιακό σημείωμα. Η έκθεση αυτή μπήκε στο φάκελο που συνέδευ το αίτημα αποζημίωσης της βαμβακοκαλλιέργειας που έπληξε το πράσινο σκουλήκι. Το συμπέρασμα στο οποίο κατέληξε το κλιμακιο χρέωνε συντευθυνότητα και στους αγρότες: «Σαν αποτέλεσμα των καιρικών συνθηκών, της μεγάλης ικανότητας ανάπτυξης ανθεκτικότητας του πράσινου σκουληκιού, αλλά και των λανθασμένων εν μέρει επιλογών του χρόνου εφαρμογής των ψεκασμών αλλά και της λανθασμένης επιλογής σκευασμάτων, το έντομο ξέφυγε από τον έλεγχο και ξεπέρασε σημαντικά τα όρια

οικονομικής πυκνότητας». Από τη στιγμή που το κλιμακιο θεώρησε συνυπεύθυνους και τους αγρότες τόσο ο Β. Αργύρης όσο και οι υπηρεσιακοί παράγοντες γνώριζαν ότι το αίτημα για αποζημίωση της βαμβακοκαλλιέργειας, λόγω προσβολής από το πράσινο σκουλήκι, δεν επρόκειτο να γίνει δεκτό. Κι ενώ το γνώριζαν από τις 14 Αυγούστου του 2003, ο Αργύρης υποσχόταν στους βαμβακοπαραγωγούς ότι θα πρωθεύσει θετικά το αίτημα, όπως είχε κάνει το 2001.

Πόσο αντικειμενικό ήταν το συμπέρασμα, ότι είχαν συνυπεύθυνότητα και οι αγρότες; Η απάντηση στο ερώτημα είναι αρνητική και μπορεί να δοθεί αβίαστα ακόμη και από τους μη μυημένους σ' αυτά τα ζητήματα, αρκεί να διαβαστεί προσεκτικά όλη η έκθεση του κλιμακιού. Δεν είναι αντικειμενικό για δύο λόγους: Πρώτο, γιατί το ΙΠΦΘ, αλλά και άλλα ινστιτούτα του ΕΘΙΑΓΕ, δεν συμβούλεψαν έγκαιρα τους βαμβακοπαραγωγούς για το τι έπρεπε να κάνουν και εκ των υστέρων έγιναν τιμητές. Δεύτερο, γιατί χρέωνταν με συνυπεύθυνότητα τους αγρότες, όταν η χρήση των συνιστώμενων φαρμάκων απαγορεύσταν στον ψεκασμό της βαμβακοφυτίας. Τί θα έκανε, λοιπόν, ο αγρότης;

Το αίτημα για αποζημίωση των βαμβακοπαραγωγών, που υποβλήθηκε στις 9 Μάρτιου του 2004, απορρίφθηκε όπως ήταν επόμενο. Οι ευθύνες δεν βαραίνουν μόνο την προηγούμενη κυβέρνηση, λόγω του χειρισμού που έκανε

ο Β. Αργύρης, αλλά και τη σημερινή πολιτική ηγεσία του υπουργείου Γεωργίας, που δεν έκανε τίποτα για να διορθώσει την κατάσταση παρά τις συνεχείς ενοχλήσεις των Κομισάριων.

Επίσης, απορρίφτηκε το αίτημα για αποζημίωση των ρυζοπαραγωγών. Οταν ρωτήσαμε υπηρεσιακούς παράγοντες του ΕΛΓΑ, εάν το αίτημα συνοδεύτηκε και με μετεωρολογικά στοιχεία που να θεμελιώνουν ότι η ασθένεια πυρικούλαρια προκλήθηκε από θεομηνία ή αλλο δυσμενές καιρικό φαινόμενο, μας απάντησαν αρνητικά και συμπλήρωσαν: τί περίμενες μετά την απόρριψη του αιτήματος για αποζημίωση λόγω του πράσινου σκουληκιού;

Το αίτημα για αποζημίωση της καταστροφής που υπέστη η τευτλοκαλλιέργεια, λόγω της ασθένειας κερκόσπορα, έγινε δεκτό. Εκτιμούμε, μια και δεν μπορέσαμε να εξασφαλίσουμε στοιχεία από το φάκελο, ότι το αίτημα αυτό υποστηρίχτηκε καλά. Υποστηρίχτηκε, γιατί ίθελαν να στηρίξουν καλά τα κρατικά ζαχαρούργεια, εξασφαλίζοντας σ' αυτά την αναγκαία πρώτη ύλη. Γνώριζε η πολιτική ηγεσία ότι εάν δεν αποζημιώθουν οι αγρότες θα μειωνόταν δραστικά η τευτλοκαλλιέργεια, όχι μόνο γιατί τα χωράφια που πλήττονται από την κερκόσπορα θα έπρεπε να βγουν για τέσσερα χρόνια από την καλλιέργεια τεύτλων, αλλά και γιατί οι αγρότες δεν θα δέχονταν να βάλουν τεύτλα, μετά τη μείωση του εισοδήματός τους.

ΔΗΛΩΣΗ ΤΟΥ ΑΠΕΡΓΟΥ ΠΕΙΝΑΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΥ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ ΞΗΡΟΥ

Το Σάββατο 25/9 δεκάνησα δεύτερος στη σειρά απεργίας πείνας. Αναγκάζομαι να καταφέρω στο έσχατο μέσο, αφού χρησιμοποιήσαμε δύλα τα υπόλοιπα. Τους τελευταίους μήνες οι δικηγόροι μας συναντήθηκαν επινειλημένα με τον υπουργό, τη διεύθυνση των φυλακών, τον εισαγγελέα. Στελαμε υπομνήματα και δύλα. Αποτέλεσμα αυτών των κινήσεων ήταν να παρθεί απόφαση να ανοίξουν παράθυρα στους δύο από τους εννιάμετρους τοίχους που κλείνουν το πλάτους 6 μέτρων αισφυκτικό προσάνθιλο. Μετά από δύο και πλέον χρόνια ειδούμε μικρά κομμάτια ουρανού. Ομως, αμέσως ήρθαν συνεργεία και έβαλαν στα παράθυρα αυτά παντζύρια. Πικνό μεταλλικό πλέγμα που αντανακλά εκτυφλωτικά το φως και μας φράζει τον ορίζοντα. Διαμαρτυρηθήκαμε έντονα, μας κλείδωσαν με τη βία στα κελιά και ολοκλήρωσαν το κλουβί μας. Ζητάμε να μας πουν καθαρά ότι είμαστε ειδική κατηγορία κρατουμένων και ότι σκοπεύουν να μας εξοντώσουν κι ας αφήσουν τα υποκριτικά περίστατα με τους άλλους κρατουμένους και περί του ότι η δημοκρατία δεν εκδικείται. Οι δύλοι κρατουμένοι μπορούν να ζουν σε άθλιες συνθήκες, αυτές τις εξευτελιστικές αποθήκες ανθρώπων, αλλά έχουν τουλάχιστον πρωτία όπου μπορούν να δουν τον ουρανό. Εμάς θέλουν να μας τυφλώσουν να μας ξεκάνουν, να μας εξοντώσουν; Αντιδρούμε και καταφέργυμε στο έσχατο μέσο αφού απέτυχαν δύλα τα υπόλοιπα.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 4

"Η κατάσταση επιδεινώνεται" συμφώνησε ένας αξιωματικός του επιτελείου του αμερικανικού στρατού που υπηρέτησε στο Ιράκ και διατηρεί επαφή με συναδέλφους του στη Βαγδάτη μέσω e-mail. "Αυτό που φαίνεται ακριβώς είναι ότι υπάρχει πολλή απαισιοδοξία που προέρχεται από το θέατρο του πολέμου τώρα. Συμβαίνουν γεγονότα που μου φαίνονται απίστευτα. Ακόμη και μέσα στην Πράσινη ζώνη διεισδύουν αντάρτες και κάνουν επιθέσεις. Τέοτα πράγματα δεν γίνονταν πριν από ένα χρόνο".

Αυτό το Σαββατοκύριακο, παίρνοντας απόσταση από τις αισιοδοξες εκτιμήσεις των κυβερνητικών εκπροσώπων, ο υπουργός Εξωτερικών Κόλιν Πάουελ αναγνώρισε ότι η εξέγερση δυναμώνει και ο αντιαμερικανισμός στη Μέση Ανατολή αιδάνει. Παράλληλα, ο αμερικανός διοικητής για τη Μέση Ανατολή, στρατηγός Τζον Αμπτζάιντ, μιλώντας στο NBC είπε ότι η μάχη του Ιράκ μπορεί αικόμη να κερδηθεί αν εγκαθιδρυθεί ένα νέο πολιτικό καθεστώς και οι ιρακινές δυνάμεις ασφάλειας λειτουργήσουν αποτελεσματικά.

Ενας άλλος αξιωματικός του επιτελείου που υπηρετεί στο Ιράκ δήλωσε: "Συνεχίζουν να μας λένε ότι οι ιρακινές δυνάμεις ασφάλειας βρίσκονται σε συνενόηση με τους αντάρτες και το λαό να διώξουν τους κατακτητές. Ελπίζω να κάνω λάθος".

(Αποστάσιμα από το άφρο της Ουάσιγκτον Ποστ) με τίτλο «Ουαξανόμενη απαισιοδοξία για το Ιράκ» από το φύλλο της 29ης Σεπτέμβρη.

17ο Πανόραμα Ευρωπαϊκού Κινηματογράφου (1-14/10, κιν/φοι Απόλλων & Αθηναϊδα)

Το φετινό Πανόραμα Ευρωπαϊκού Κινηματογράφου ξεκίνησε χθες και υπόσχεται δύο κινηματογραφικά πλήρεις με πληθώρα αιφερωμάτων και αβάντων πρεμιέρες από όλο τον κόσμο. Στο κλασικό πρόγραμμα περιλαμβάνονται ταινίες στην οικονομική κατηγορία, τα οποία αποτελούνται από την παραγωγή των Εθνικών Συμβούλων Κόλιν Πάουελ, Κέν Ράσε

ΑΠΟ ΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΠΡΟΣ ΟΛΟ ΤΟ ΔΑΣΟΣ

* Δεν διαβάσατε ακόμα την Κομμουνιστική Επιδεώρηση του Αυγούστου; Αγνοείτε το βαδιστόχαστο, εξαίρετο, ανυπέρβλητο, μοναδικό, ανεπανάληπτο, ιστορικό κλπ. άρδρο – έρευνα για το πέραν του ΚΚΕ τοπίο από την αριστερά ως τον αναρχισμό κι ακόμα παραπέρα; Δεν ξέρετε τι χάνετε! Θα εμπεδώσετε τα περί πρακτόρων, δα δείτε την πορεία του κινήματος, δα ξεχωρίσετε τους αμνούς από τα ερίφια, δα μάθετε τι είναι η «Κόντρα», δα βγείτε σιφότεροι. Σπεύσατε (οι φαλακροί με την προσήκουσα προσοχή, παρακαλώ).

* Η Κοκκινοσκουφίτσα ζει σ' έναν υπέροχο γαλάζιο (πρώην πράσινο) δήμο, αυτό των Αμπελοκήπων, με πληθυσμό ανάλογο μιας μεγάλης επαρχιακής πόλης της υπέροχης γαλάζιας (πρώην πράσινης) χώρας μας. Ο δήμος αυτός κάθε χρόνο διοργανώνει τα «Χαλκίδεια», στη μνήμη του δημότη Γιάννη Χαλκίδη, ο οποίος στις 5 Σεπτεμβρίου του 1967 έκανε σαμποτάζ στη Διεθνή Έκδεση της Θεσσαλονίκης κόβοντας την κολόνα παροχής ρεύματος στις εγκαταστάσεις της. Η αστυνομία τον κυνήγησε και τον δολοφόνησε διότι τέτοιες πράξεις δεν έχουν δέση στην δημοκρατία μας (τι γελάτε, δημοκρατία την έλεγαν και τότε, όπως ακριβώς και τώρα). Στα «Χαλκίδεια» λοιπόν, άμα δυμηδούν λένε και τι έγινε και μετά το ρίχνουν στους χορούς και τα πανηγύρια. Φέτος τις εκδηλώσεις λάμπουν με την παρουσία της και τα ώπα-ώπα τραγούδια της (αρμόζοντα διά την περίσταση) η εκλεκτή αοιδός και συνώνυμη της πρώτης κυρίας της χώρας, η Νατάσα Θεοδωρίδη (συνδημότισσα κι αυτή). Και στα δικά σας οι απολίτιστοι.

* Γνωρίζετε ότι η καλή μας αγελάδα που βόσκει κάτω στη λιακάδα, ή Ελλάδα, αρμέγεται συν τοις άλλοις κι από 9.400 στρατηγούς; Τόσοι είναι οι στρατηγοί (κάποιοι γιαλαντζί) που συνταξιοδούνται από τα χρήματά μας και είναι πενταπλάσιοι από τους αντίστοιχους Αγγλίας και Γερμανίας μαζί!!!

* Παρά το προκεχωρημένον της ήλικίας του, φροντίζει να διατηρείται στο προσκήνιο. Άλλοτε αρδρογραφώντας κι άλλοτε διαπληκτίζομενος με πωλήτριες super market στην περιοχή του. Ο λόγος για τον πάλαι ποτέ μίστερ μυστρί Στυλιανό Παππάκο, ο οποίος δημοσίευσε άρδρο για την «εξαίρετον» δεσποινίδα Χαλκιά, ρεπόρτερ της Τριανταφυλλοπούλοζούγκλας, εσχάτως και ολυμπιονίκη. Αφορμή οι δηλώσεις της περί Ελλήνων. Ουστ αμφότεροι, λοιπών τε σταγονιδίων μη εξαιρουμένων.

* Σε έναν από τους δωρεάν διανεμόμενους «πολιτιστικούς» σκουπιδοτενεκέδες της Θεσσαλονίκης, γράφουν κι από μια σύντομη μαλακία και οι αναγνώστες. Συνήμως ανώνυμα, με ψευδώνυμο ή (κάποιοι) απλά με το ονοματεπώνυμό τους. Κάποιος, υπογράφοντας φαρδιά πλατιά ως τάδε συγκοινωνιόλογος (ανατρίχιασε η ήβη μας), λέει πως γουστάρει τις ρουφιανοκάμερες στις λεωφορειολωρίδες γιατί μείωσαν το χρόνο διαδρομής των λεωφορείων! Και συγχύζεται, γιατί τα ΙΧ που κινούνται σε ώρα αιχμής, έχουν μέσα μόνο τον οδηγό. Τι να του πεις του θηλαστικού που κατέβηκε ανέτοιμο, για βοσκή στην πόλη;

* Πολύ εύδικη μας προέκυψε αίφνης η κυρία Μάνδρου. Πειράχτηκε από ένα εντελώς ασήμαντο και αστείο σχόλιο της εφημερίδας «Ποντίκι» και το έκανε δέμα. Αναρωτήθηκε ποτέ πόσοι πειράχτηκαν (κάποια και άμεσα) από τα δικά της σχόλια για την «τρομοκρατία» εδώ και δυο χρόνια; Τι δα γινόταν αν κι εκείνοι το έκαναν δέμα, δείτε Μάνδρου καλέ θεία Μάνδρου; (παραφράζοντας και ολίγον Αθηνιόνιο - 2004).

* Πολύ μουδιασμένα και με ρυθμούς χελώνας αντιδρά η Θεσσαλονίκη στα όσα συμβαίνουν στο κολαστήριο του Κορυδαλλού. Το κίνημα δείχνει ανέτοιμο για ουσιαστική δράση και έμπρακτη αλληλεγγύη στους υπό εξόντωση κρατούμενους και στους υπόδικους που πιθανότατα δα πάρουν την ίδια άγουσα. Τώρα, μετά από δύο χρόνια άρχισαν κάποιοι (χώροι και πρόσωπα) να συνειδητοποιούν τι γίνεται, γιατί όπως μας είπαν «δεν έχουμε όλοι τα ίδια αντανακλαστικά»!!! Ομως, ακόμα κι έτσι, δεν μπορούν να ξεπεράσουν τον εαυτό τους κι ασχολούνται με τα «μαγαζά» τους τα οποία κατασκευάζουν πατρόν και προσπαθούν να προβληθούν και να κυριαρχήσουν στην αγορά. Οταν περάσει η μπόρα, δα μιλήσουμε και γι' αυτό, αρκεί να μην είναι πολύ αργά. Γιατί, το να ολιγωρείς κοιτώντας το μαγαζί και την προβολή του, την ώρα που ένας παντοδύναμος μηχανισμός σου επιτίθεται ολομέτωπα και με κάθε διαδέσιμο όπλο, δεν είναι ότι καλύτερο, όχι μόνο για το κίνημα, μα ακόμα και για το ίδιο το μαγαζί σου, ε;

* Έντεκα χρόνια χωρίς την Κατερίνα Γώγου συμπληρώνονται την Κυριακή 3 του Οκτώβρη.

«Η Κίρκη για πάντα, χωρίς γυρισμό, την κοινότητα μετέτρεψε σε γουρουνία. Πάνε τώρα όλοι. Παιδικοί αγαπημένοι μου φίλοι, σύντροφοι, όλοι, έρωτες, γονείς, συγγενείς...» (Κατερίνα Γώγου - «Με λένε Οδύσσεια»)

Κοκκινοσκουφίτσα

■ Απλαγές στις εξετάσεις

Φτιασιδώματα σε γερασμένο πρόσωπο

Τις δεινές εντυπώσεις μετά την πτώση του Σινούκ και το σίριαλ των μετεγγραφών επεχείρησε ν' ανατρέψει η κυβέρνηση με την αιφνιδιαστική ανακοίνωση των αλλαγών στο εξεταστικό, χωρίς και πάλι ν' αποφύγει το αλαλούμ.

Με συνεχείς διευκρινίσεις απ' την πλευρά του υπουργείου Παιδείας - που μάλλον μπέρδευαν παρά ξεκαθάριζαν τα πράγματα - έγινε τελικά γνωστό ότι το νέο εξεταστικό σύστημα για την εισαγωγή στα ΑΕΙ - ΤΕΙ δεν θα είναι τόσο «προσωρινό» όσο στην αρχή φάνηκε, αλλά θα εφαρμοστεί από του χρόνου (2005 - 2006), για τα παιδιά που είναι φέτος στη Β' Λυκείου και «μέχρις ότου αναπτυχθεί και εφαρμοστεί πλήρως το πρόγραμμα της ΝΔ». Η υπουργός Παιδείας διέρκεσε δε να διαφανεί ότι πιθανόν να υπάρξουν και νέες αλλαγές στο μέλλον, αφού οσονούπτω θ' ανοίξει, σύμφωνα με τις κυβερνητικές δηλώσεις, «κοινωνικός διάλογος» για την Παιδεία.

Ο τελευταίος (ο διάλογος), που θα γίνει φυσικά με ακίνδυνους εταίρους - συνομιλητές, που δε θα εκφράζουν σε καμία περίπτωση τις πραγματικές ανάγκες και πόθους της νεολαίας και του λαού, θα είναι -όπως πάντα - αλλωστε- ο φερετζές για να νομιμοποιηθούν οι αντιδραστικές αλλαγές, τα φριασιδώματα δηλαδή στο γερασμένο πρόσωπο της Παιδείας. Οφειλουμε, όμως, να πούμε ότι σ' αυτόν ο σπρώχθηκε αναγκαστικά η κυβέρνηση έπειτα από τη γενική κατακραυγή που έχουν τα τέσσερα μαθήματα της κατεύθυνσης τους και ανάλογα με το πεδίο τις εξής επιλογές: Νεοελληνική Γλώσσα και Ελεύθερη Επιλογή (στο 1ο), Μαθηματικά-Στατιστική και Νεοελληνική Γλώσσα (2ο), Βιολογία και Νεοελληνική Γλώσσα (3ο) και Μαθηματικά-Στατιστική και Νεοελληνική Γλώσσα (4ο).

Οι μαθητές της Θετικής κατεύθυνσης θα έχουν τα τέσσερα μαθήματα της κατεύθυνσης τους και ανάλογα με το πεδίο τις εξής επιλογές: Νεοελληνική Γλώσσα και Νεότερη Ελληνική Ιστορία (1ο), Νεοελληνική Γλώσσα και Ελεύθερη Επιλογή (2ο), Νεοελληνική Γλώσσα και Ελεύθερη Επιλογή (3ο) και Νεοελληνική Γλώσσα και Ελεύθερη Επιλογή (4ο).

Στην Τεχνολογική κατεύθυνση, στον κύκλο Πληροφορικής και στον κύκλο Τεχνολογίας τα αντίστοιχα τέσσερα μαθήματα κατεύθυνσης. Και στους δύο κύκλους, τέλος, οι μαθητές της Γ' τάξης του Λυκείου για την εισαγωγή τους στα ΑΕΙ - ΤΕΙ θα εξετάζονται πλέον σε έξι μαθήματα από εννέα που ήταν ως σήμερα. Από αυτά τα τέσσερα είναι της κατεύθυνσης, που έχουν επιλέξει και τα δύο γενικής παιδείας. Ανεξάρτητα από τη κατεύθυνση, οι υποψήφιοι θα διαγωνίζονται στο μάθημα της Νεοελληνικής Γλώσσας (γενικής παιδείας).

Με τις νέες ρυθμίσεις περιορίζονται οι εξεταστικές αναγκώντας στην ισχύουσα σήμερα διαδικασία, ενώ ο Γενικός Βαθμός Πρόσβασης διαμορφώνεται κατά 100% από το Βαθμό Πρόσβασης των πανελλαδικών εξετάσεων που έχουν διαδοθεί από την Επιτομή Επιλογής (στην οποία διαμορφώνεται σύμφωνα με την ισχύουσα σήμερα διαδικασία, ενώ ο Γενικός Βαθμός Πρόσβασης διαμορφώνεται κατά 100% από το Βαθμό Πρόσβασης των πανελλαδικών εξετάσεων που έχουν διαδοθεί από την Επιτομή Επιλογής).

Οι νέες αλλαγές στο εξεταστικό είναι γεγονός ότι ελαφρύνουν κάπως την προσήκουσα προσοχή, που μπορεί να είναι οποιο-

οδήποτε από τα πέντε β') να επιλέξουν δύο επιστημονικά πεδία, οπότε το ένα τουλάχιστον θα έχει ως μαθήματα αυξημένης βαρύτητας τα μαθήματα της κατεύθυνσης που παρακολούθησαν και στο άλλο πεδίο το δεύτερο μάθημα γενικής παιδείας που θα επιλέξουν δύο μαθήματα κατεύθυνσης, γεγονός που συντίνει στην άποψη που εκφράζουν τα Πανεπιστήμια για επιλογή φοιτητών με βάση ειδικά γνωστικά αντικείμενα κατά κλάδο.

Όλα τούτα είναι αγωνίες και ερωτήματα εκείνων κυρίων που το κέντρο βάρους της σκέψης τους κατέχουν οι εξετάσεις ως αδιαμφισβήτητος μηχανισμός επιλογής για την τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Για μας το πρώτιστο και βασικό ερώτημα, από την απάντηση τους οποίους εξαρτάται η σ

ΚΟΝΤΡΑ

Το Δημοτικό στο δρόμο του Λυκείου Είπα-ξείπα

Ως τώρα η υπουργός Παιδείας Μ. Γιαννάκου απέφευγε να απαντήσει με σαφήνεια στο ερώτημα για το αν θα εφαρμοστεί το προεκλογικό πρόγραμμα της ΝΔ ως προς το σκέλος των διπλών γραπτών ανακεφαλαιωτικών εξετάσεων από την Ε' Δημοτικού ως και την Γ' Γυμνασίου.

Εδειχνε δέ ότι τάχαμοι προβληματίζεται και συνδέεται στη σχετική απάντηση με την επίκληση του «διολόγου» που οσονούπω θα ξεκινήσει στην εκπαίδευση.

Να, όμως που ένα πανό κρεμαμένο στο σχολείο που η κ. υπουργός επισκέψθηκε για να εγκαινιάσει (σ.σ. έγραφε «όχι στις εξετάσεις στο Δημοτικό») έγινε η αφορμή για να πέσουν γρήγορα οι μάσκες.

Η υπουργός Παιδείας περιέγραψε πως οι «ανακεφαλαιωτικές εξετάσεις δε θα είναι συνηθισμένες εξετάσεις (σ.σ. δε θα έχουν δηλαδή τιμωρητικό χαρακτήρα) και συνέχισε λέγοντας ότι «σε όλα τα δημοκρατικά συστήματα οι εξετάσεις υπάρχουν για να αξιολογηθεί η επιτυχία του σχολείου και να γίνουν οι διορθωτικές κινήσεις που πρέπει. Θα ήταν π.χ. μια καλή ιδέα- κατελήξει η υπουργός- να έχει κανείς μια τράπεζα θεμάτων και για τα τεστ που κάνουν οι δάσκαλοι στο σχολείο. Αντί να βρίσκουν μόνοι τους τα θεμάτα, να

υπάρχει η τράπεζα θεμάτων, η οποία θα βοηθάει εν συνεχείᾳ στην αξιολόγηση».

Τούτες οι απόψεις της κ. υπουργού Παιδείας δεν περιέχουν μόνο αντιφάσεις, αλλά είναι και πολύ αποκαλυπτικές για το πως βλέπει το κυβερνόν κόμμα την όλη διαδικασία της αξιολόγησης στην εκπαίδευση.

Κατ' αρχήν εξετάσεις χωρίς τιμωρητικό χαρακτήρα είναι σχήμα οξύμωρο. Γιατί αυτές είναι συνδεδεμένες με τη βαθμολογία, που κατατάσσει και ξεχωρίζει τους μαθητές.

Η «ικανότητα» των μαθητών, που μετριέται και αξιολογείται με τις εξετάσεις και αποτυπώνεται μέσω της βαθμολογίας, αδυνατεί να συμπεριλάβει τα ιδιαίτερα χαρίσματα και κλίσεις του μαθητή. Ετσι οι εξετάσεις δρουν ισοπεδωτικά για την προσωπικότητα των παιδιών. Από την άλλη η απομνημόνευση (που γίνεται ιδιαίτερα επίπονη όταν οι εξετάσεις είναι και ανακεφαλαιωτικές) «τιμωρεί» με το δικό της τρόπο τους μαθητές, αφού αυτοί αδιαφορούν για τη γενικότερη ανάπτυξη των πνευματικών τους ικανοτήτων και νοιάζονται περισσότερο για την απόκτηση τρόπων και μεθόδων που θα τους εξασφαλίσουν το μέγιστο βαθμό.

Είναι γνωστό, και έχει γραφεί ακόμα και από αστούς παιδαγωγούς πως οι εξετάσεις είναι στην εκπαίδευση στην επόμενη σειρά της εκπαίδευσης, αλλά και την μορφωτική της.

γούς, ότι οι εξετάσεις αικυρώνουν τον παιδαγωγικό ρόλο του σχολείου. Οι μαθητές δεν έλκονται από τη γνώση γενικά, αλλά επιδιώκουν να μάθουν μόνο εκείνα που τους είναι απαραίτητα για την επιτυχία στις εξετάσεις. Αναπόφευκτα δε ολόκληρη η εκπαιδευτική διαδικασία προσανατολίζεται στις εξετάσεις και το κέντρο βάρους μεταπτηδά από τη μόρφωση στον έλεγχο. Το άγχος, η ένταση, το αίσθημα της «αποτυχίας» γίνονται μόνιμο βαρύ φορτί του μαθητή.

Ο ανταγωνισμός, ο ατομισμός κορυφώνονται, το συλλογικό πνεύμα τελεί υπό διωγμόν. Στην περίπτωση που και το Δημοτικό μπει στο χορό του Λυκείου, με την καθιέρωση των διπλών γραπτών ανακεφαλαιωτικών εξετάσεων, κάθε μικρή χαρά και ζωντάνια που είχε απομείνει σε αυτή την εύθραυστη ηλικία θα μαραθεί. Φυσικά ούτε λόγος να γίνεται ότι τα φροντιστήρια θα δώσουν εδώ και θα πάρουν.

Και βέβαια ο εξεταστικοκεντρικός χαρακτήρας του σχολείου θα επιπτείνει τις κοινωνικές ανισότητες. Κατά κανόνα θα προβάλλονται και θα προωθούνται τα παιδιά των εύπορων οικογενειών, που θα διαθέτουν τα οικονομικά μέσα για ιδιαίτερα μαθήματα και φροντιστήρια, αλλά και την μορφωτική της.

κή-πολιτιστική στήριξη από το περιβάλλον. Και κατά κανόνα θα αποτυγχάνουν τα παιδιά των κολασμένων, που θα αντιλαμβάνονται από πολύ νωρίς τη θέση και τη «μιόρα» τους.

Οι εξετάσεις στο Δημοτικό -και μάλιστα στις τάξεις εκείνες που το παιδί αντικρύζει ήδη το Γυμνάσιο- είναι ένας πρώτης τάξεως ταξικός φραγμός που θα ανακόπτει την ορμή των παιδιών των ασθενών λαϊκών στρωμάτων για μόρφωση.

Αλλά η υπουργός Παιδείας δεν άφρησε κανένα περιθώριο για παρανόηση. Δίλωσε ξεκάθαρα ότι οι εξετάσεις στο Δημοτικό (πιο σωστά το προϊόν τους που είναι η βαθμολογία και η κατάταξη-κατηγοριοποίηση των μαθητών) θα συνδέονται με την αξιολόγηση του σχολείου. Το «καλό» σχολείο, ο «καλός» εκπαιδευτικός προφρανώς θα είναι εκείνος που οι μαθητές του θα έχουν τις περισσότερες επιτυχίες στις εξετάσεις. Να, ένας πρόσθετος λόγος που θέλουν τις εξετάσεις στο σχολείο. Για να καθιερώσουν έναν ακόμη -και ίσως βασικό- «δείκτη αξιολόγησης» για τον έλεγχο και την πειθάρχηση των εκπαιδευτικών. Συνεπώς, σύσσωμη η εκπαιδευτική κοινότητα, σύσσωμη η εργαζόμενη κοινωνία πρέπει να αντιταχθούν με δύναμη σε τούτα τα κακόβουλα («άρρωστα») σχέδια της κυβέρνησης.

Γιούλα Γκεσούλη

«Είναι ξεπεσμός αυτό που γίνεται να βαφτίζονται σχολεία διευρυμένου ωραρίου, ως ολοήμερα». Τάδε έφη Γ. Καλός, νυν υφυπουργός Παιδείας, στο περσινό συνέδριο της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας, όντας στην αντιπολίτευση.

Τώρα, ως κυβέρνηση έκανε γαργάρα τις δηλώσεις του και προωθεί, μαζί με όλη την πολιτική ηγεσία του υπουργείου Παιδείας και την κυβέρνηση, την δρυση 500 νέων παιδοφυλακηρίων υπό τις ίδιες και πιο άθλιες ακόμα συνθήκες λειτουργίας. Προς το παρόν δεν προσελήφθη ο στρατός των 7.500 περίπτου «μαύρων» εργαζόμενων (εκπαιδευτικοί ειδικότητας) που στελέχωσαν πέρυσι ως αναπληρωτές και ωρομίσθιοι τα Ολοήμερα Σχολεία.

Α! Ο Καλός είχε πει και τ' άλλο. Οτι απαιτούνται 45.000 ευρώ περίπτου για το καθένα από τα ολοήμερα σχολεία για να λειτουργήσουν αυτά όπως πρέπει. Μέχρι στιγμής δεν υπάρχει καμία επιπλέον χρηματοδότηση και ο υφυπουργός ποιεί την νήσσαν.

Οσο δι για τα κενά στα σχολεία ουδέν νεότερον. Η υπουργός μας καλεί να μη βιαζόμαστε. 140.000 διδακτικές ώρες χάνονται κάθε βδομάδα, 7.000 τα κενά σε εκπαιδευτικό προσωπικό σε πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια. Δεν υπολογίζονται οι 7500 εκπαιδευτικοί ειδικότητας των ολοήμερων.

Πάμε, λοιπόν, ολοταχώς για νέες συμπτύξεις, συγχωνεύσεις τμημάτων, για πληθωρικά τμήματα μαθητών, για εργασιακές σχέσεις-λάστιχο των εκπαιδευτικών, που θα εξαναγκάζονται σε πολλαπλές μετακινήσεις στα σχολεία και σε υποχρεωτικές υπερωρίες.

Γ.Γ.

Μύρισε εκλογές

Είστε ακόμα ενάντια στην επαναστατική πολιτιστική εξέγερση;

Της ηγεσίας του στρατεύματος. Δεν επιθυμεί άλλωστε ο Καραμανλής να επαναλάβει το φιάσκο του 1989, συστειρώνοντας το ΠΑΣΟΚ. Μια Εξεταστική Επιτροπή, όμως, είναι ό,τι πρέπει. Συντηρεί τη σκανδαλολογία και στο τέλος καταλήγει σε ένα πρόσιμα περί απόδοσης πολιτικών ευθυνών.

Να γιατί μύρισε εκλογές. Γιατί τέτοιες ιστορίες είναι χρήσιμες σε προεκλογικές περιόδους. Το κόμμα που παίρνει το ρόλο του κατήγορου προσπαθεί να στριμώξει το άλλο στη γωνία, να το σφροκοπτάει ανελέητα, να του προκαλεί πολιτικό κόστος και να ανεβάζει τις δικές του μετοχές στο εκλογικό χρηματιστήριο. Αν στο μιαλό του δεν είχε τις εκλογές, δεν νομίζουμε ότι ο Καραμανλής θα άνοιγε τέτοιο ζήτημα. Θα προσπαθούν να αποσπάσει από το ΠΑΣΟΚ το μέγιστο της συναίνεσης στην οικονομική και κοινωνική πολιτική της κυβέρνησης και δεν θα ήταν καθόλου δύσκολο, αφού ουσιαστικά συνεχίζει την ίδια πολιτική. Με την άνοιγμα υποθέσεων σκανδάλων φέρνει το ΠΑΣΟΚ εντελώς απέναντι και σε κάποιο βαθμό το συστειρώνει.

Η πόλη αυτή της εκπληκτικής παρογωγής πολιτισμού, κατάντησε να μην έχει καμία διαφορά από μια αποικιαδήποτε μικρή, παραμελημένη, ασάλευτη πόλη. Οπου κι αν βγω κι όπου κι αν σταθώ, ακούω τις ίδιες κουβέντες από επώνυμους κι ανώνυμους. Σας τις μεταφέρω:

- Δεν υπάρχει ένα ραδιοφωνικό αποκούμπι για μας στην ιστορία, στην fm. Εμπορευματοποίηση, χαμητής λόγος και πλαστική μουσική.

Οι έχοντες λόγοι αφομοιώνονται κι οισιωπούν παρασκηνιομένοι.

- Μια πόλη του ενός εκατομμυρίου ανθρώπων διαθέτει αξιολογούς

χώρους που μετριούνται στα δάχτυλα του ενός χεριού. Ομως κι εκεί, η επέλαση των στριμωγμένων από τις βιοτικές συνθήκες καταναλωτών δρα καταλυτικά, μετατρέποντας τους χώρους σε πεδίο εκτόνωσης και όχι ψυχαγωγίας ή παραγωγής πολιτισμού.

Δικέφαλοι αντιστρόφως ανάλογοι

Στο σημερινό σημείωμα θα ασχοληθούμε με ποδόσφαιρο και ειδικότερα με τους δυο δικέφαλους του πρωταθλήματος, ΠΑΟΚ και ΑΕΚ, που βρίσκονται σε μια πολύ δύσκολη καμπή της ιστορίας τους. Οι δύο ομάδες θα προσπαθήσουν φέτος για την τρίτη θέση βασιζόμενες όχι στη δική τους αγωνιστική αξία, αλλά στην υποβάθμιση του πρωταθλήματος.

Ο ΠΑΟΚ ξεκίνησε με όνειρα αλλά πολύ σύντομα αυτά έχουν μετατραπεί σε εφιάλτη. Την περσινή χρονιά, παρά τα πολλά και σοβαρά προβλήματα -οικονομικά και διοικητικά- η ομάδα κατάφερε να κάνει την υπέρβαση και να κατακτήσει την τρίτη θέση που την οδήγησε στα προκριματικά του Champions League. Το χαμόγελο άνθισε στα χείλη διοικούντων και οπαδών, αφού οι πρώτοι προσδοκούσαν να γεμίσουν με ζεστό χρήμα τα ταμείο τους και οι δεύτεροι μετά από καιρό εποιημάζονταν να κουνήσουν το ευρωπαϊκό «σεντόνι». Είχαν λογαριάσει όμως χωρίς τον «ξενοδόχο» που στην προκειμένη περίπτωση ακούει στο όνομα Αγγελος Αναστασιάδης. Ο πρώην πλέον προπονητής, μετά την περσινή επιτυχία, απέκτησε κύρος και μια ιδιότυπη «ασυλία» και εκμεταλλευόμενος τη διοικητική ανυπαρξία της ομάδας, αποφάσιζε εν λευκώ για τα αγωνιστικά θέματα και τις μεταγραφές.

Με δική του απόφαση και παρά τις ενστάσεις της διοικητικής και των οπαδών, αποφασίστηκε να στηριχτεί η ομάδα στο υπάρχον έμψυχο υλικό και να μην γίνουν μεταγραφές. Παίχτες της αξίας του Τσιάρτα και του Λάικη έφτασαν μια ανάσα από την ένταξή τους στο έμψυχο δυναμικό του ΠΑΟΚ, αλλά τελικά με βέτο του Αναστασιάδη προς τη διοίκηση δεν αποκτήθηκαν, γιατί ήταν ακριβοί. Ο πρώην προπονητής εκτίμησε ότι με το υλικό που είχε στη διάθεσή του θα μπορούσε να επαναλάβει τον περιστούντος άθλο, βασιζόμενος στην πολύ εύκολη κλήρωση για το Champions League και στο αγωνιστικό χάρο που επικρατούσε στην Γκόριτσα για το ΟΥΕΦΑ και είναι κάτι παραπάνω από σύγχρονο στην Κορυφή και κατόπιν την οδήγησε και πάλι στο μηδέν. Αν κάποιοι αυτό το θεωρούν προσφορά στην ομάδα, νομίζω ότι ο όρος «προσφορά»

αυτά που υπο-

λόγιζαν και η ομάδα κινδυνεύει να επιστρέψει και πάλι σε κατάσταση εμφυλίου πολέμου, όπως και πριν 3-4 χρόνια.

Πολλοί είναι αυτοί που θα διαφωνήσουν με τη θέση της στήλης, ότι για τη σημερινή κατάντια του ΠΑΟΚ βασικός υπεύθυνος είναι ο Αναστασιάδης. Θα μας θυμίσουν την περσινή πορεία της ομάδας, την αγάπη του γι' αυτή, την εντιμότητα και την εργατικότητά του, τη μεγάλη προσπάθεια που έκανε για να βγάλει από το αγωνιστικό -οικονομικό αδιέξοδο τον ΠΑΟΚ και πολλά άλλα. Αν είμαστε δικαστήριο και φάνηκαμε ελαφρυντικά για την επιμέτρηση της ποινής θα συμφωνούσαμε απόλυτα μαζί τους και θα προσθέταμε επιπλέον και το γεγονός ότι η διοίκηση της ομάδας «βολεύτηκε» με τις προτάσεις του και αποφάσισε να συνταχθεί μαζί του, παρά να βάλει το χέρι στην τσέπη. Ομως, επειδή στο ποδόσφαιρο, όπως και στη ζωή, μετράει το αποτελέσμα και όχι οι προθέσεις και η προσπάθεια, δεν μπορούμε να συνταχθούμε με όσους, τον υποστηρίζουν.

Ο Αναστασιάδης έπαιξε και έχασε. Πλήρωσε τις εμμονές και τις θρησκοληψίες του και δυστυχώς μαζί του πλήρωσε και ο ΠΑΟΚ. Για πολλούς θεωρείται ο κορυφαίος έλληνος προπονητής, όμως η ζωή άλλα δείχνει. Οταν κάποιος δεν έχει τη ικανότητα να εκτιμάει σωστά τις καταστάσεις, να ρισκάρει, να παίρνει πρωτοβουλίες και να εξελίσσεται, και στηρίζεται στην άποψη «όλα είναι θέλημα Θεού», μπορεί να είναι καλός για το Αγιο Όρος, όμως σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να θεωρηθεί κορυφαίος και θυμίζει την αγελάδα που γεμίζει την καρδάρα με το γάλα και στο τέλος της ρίχνει μια κλωτσιά και το χύνει. Ο Αναστασιάδης πήρε την ομάδα από το μηδέν, την έφτασε σχεδόν στην κορυφή και κατόπιν την οδήγησε και πάλι στο μηδέν. Αν κάποιοι αυτό το θεωρούν προσφορά στην ομάδα, νομίζω ότι ο όρος «προσφορά»

στον αντίποδα της ΑΕΚ. Ο δικέφαλος του νότου δείχνει να βγαίνει από το τούνελ της αβεβαιότητας στο οποίο βρι-

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

σκότων. Σε αντίθεση με τη διοικητική νιρβάνα στην οποία βρίσκονται οι διοικούντες του ΠΑΟΚ, ο Ντέμης δείχνει να έχει βρει την άκρη του νήματος και μέχρι στιγμής κερδίζει το στοίχημα. Γνωρίζοντας καλά το επίπεδο του ελληνικού πρωταθλήματος, έφερε στην ομάδα πραγματικά μεγάλο προπονητή (η αξία του Σάντος είχε αμφισβητηθεί από όλους αυτούς που θεωρούν τον Αναστασιάδη κορυφαίο) και του έδωσε εν λευκώ την ομάδα, κάνοντας παράλληλα και ορισμένες κινήσεις για να σταθεί οικονομικά η ομάδα. Εχοντας διασφαλίσει το οικονομικό μέρος (όλα δείχνουν ότι η ΑΕΚ θα ενταχθεί στο άρθρο 44), ο Ντέμης έριξε όλο το βάρος στο να πείσει τον Σάντος να αναλάβει την ομάδα, αφού ξέρει πιο καλά από τον καθένα ότι για να δημιουργηθεί μια ομάδα απαιτείται πρώτα από όλα να βρεθεί ο προπονητής που θα τη φτιάξει.

Ο Σάντος, έχοντας την αμέριστη συμπαράσταση των οπαδών της ΑΕΚ και κυρίως χωρίς να κινδυνεύει να αποτύχει, αφού η ομάδα βρισκόταν αγωνιστικά στον πάτο και δεν μπορούσε να πέσει χαμηλότερα, θα προσπάθησε να φτιάξει καταρχήν ένα σύνολο που να «στέκεται» στον αγωνιστικό χώρο και στη συνέχεια θα προσπάθησε να χτυπήσει την τρίτη θέση του πρωταθλήματος. Αρωγό στην προσπάθεια αυτή έχει την κατακόρυφη πτώση του αγωνιστικού επιπέδου στο ελληνικό πρωταθλήμα και τη δίψα για αγωνιστική καταξίωση των παιχτών του. Τα πρώτα δείγματα της δουλειάς του αφήνουν στους φίλους της ΑΕΚ ελπίδες για κάπι πολύ καλό, από την πρώτη κιόλας χρονιά. Τα πάντα θα κριθούν από τη συμπεριφορά που θα δείξουν οι ποδοσφαιριστές της ομάδας σε ενδεχομένη αγωνιστική επιτυχία, αφού είναι μεν τολαντούχοι και εξελίξιμοι, αλλά και άπειροι για την επαγγελματική κατηγορία που είναι ιδιαίτερα σκληρή σε θέματα ψυχολογίας. Το σημείωμα γράφεται πριν τον τελικό προσφορά αγώνα της ΑΕΚ με την Γκόριτσα για το ΟΥΕΦΑ και είναι κάτι παραπάνω από σύγχρονο στην Κορυφή και μπορούμε να βρίσκουμε θέματα για να γεμίσουμε τη στήλη.

Πάπιας

ΥΓ: Η προσπάθεια της κυβέρνησης να ελέγξει τις αθλητικές ομοσπονδίες, δείχνει να αποτυγχάνει παταγωδώς. Μετά την ήττα στην ΕΟΚ (μπάσκετ) και τον όχι ευνοϊκό συμβιβασμό στον ΣΕΓΑΣ (στίβος), η κυβέρνητική παράταξη κινδυνεύει σε πλήρη αποτυχία στην ΕΠΟ (ποδόσφαιρο) και την ΕΟΠΕ (βόλεϊ). Κατά την διάρκεια της Ολυμπιάδας στις κυβερνητικές συσκέψεις υπήρχαν δύο απόφεις σχετικά με τη στάση που θα πρέπει να κρατηθεί στις εκλογές των ομοσπονδιών. Οι μετριοπαθείς υποστήριζαν ότι δεν ήταν ώριμες οι συνθήκες για ανοιχτή αντιπαράθεση με το «σύστημα ΠΑΣΟΚ» και πρότειναν να γίνει συμφωνία με τους αθλητικούς σταθερούς στην ΕΠΟ, με στόχο τον πλήρη ελεγχό των ομοσπονδιών, χρησιμοποιώντας σαν όπλο τις επικεφαλής των ομοσπονδιών, ώστε να ενισχυθεί η παρουσία της κυβερνητικής παράταξης στις διοικήσεις τους, ενώ οι σκληροπυρηνικοί πρότειναν την ανοιχτή ρήξη και την ολομέτωπη αντιπαράθεση, με στόχο τον πλήρη ελεγχό των ομοσπονδιών, χρησιμοποιώντας σαν όπλο τις επικεφαλής των ομοσπονδιών, ώστε να ενισχυθεί η παρουσία της κυβερνητικής παράταξης στις διοικήσεις τους, ενώ οι σκληροπυρηνικοί πρότειναν την ανοιχτή ρήξη και την ολομέτωπη αντιπαράθεση, με στόχο τον πλήρη ελεγχό των ομοσπονδιών, χρησιμοποιώντας σαν όπλο τις επικεφαλής των ομοσπονδιών, ώστε να ενισχυθεί η παρουσία της κυβερνητικής παράταξης στις διοικήσεις τους, ενώ οι σκληροπυρηνικοί πρότειναν την ανοιχτή ρήξη και την ολομέτωπη αντιπαράθεση, με στόχο τον πλήρη ελεγχό των ομοσπονδιών, χρησιμοποιώντας σαν όπλο τις επικεφαλής των ομοσπονδιών, ώστε να ενισχυθεί η παρουσία της κυβερνητικής παράταξης στις διοικήσεις τους, ενώ οι σκληροπυρηνικοί πρότειναν την ανοιχτή ρήξη και την ολομέτωπη αντιπαράθεση, με στόχο τον πλήρη ελεγχό των ομοσπονδιών, χρησιμοποιώντας σαν όπλο τις επικεφαλής των ομοσπονδιών, ώστε να ενισχυθεί η παρουσία της κυβερνητικής παράταξης στις διοικήσεις τους, ενώ οι σκληροπυρηνικοί πρότειναν την ανοιχτή ρήξη και την ολομέτωπη αντιπαράθεση, με στόχο τον πλήρη ελεγχό των ομοσπονδιών, χρησιμοποιώντας σαν όπλο τις επικεφαλής των ομοσπονδιών, ώστε να ενισχυθεί η παρουσία της κυβερνητικής παράταξης στις διοικήσεις τους, ενώ οι σκληροπυρηνικοί πρότειναν την ανοιχτή ρήξη και την ολομέτωπη αντιπαράθεση, με στόχο τον πλήρη ελεγχό των ομοσπονδιών, χρησιμοποιώντας σαν όπλο τις επικεφαλής των ομοσπονδιών, ώστε να ενισχυθεί η παρουσία της κυβερνητικής παράταξης στις διοικήσεις τους, ενώ οι σκληροπυρηνικοί πρότειναν την ανοιχτή ρήξη και την ολομέτωπη αντιπαράθεση, με στόχο τον πλήρη ελεγχό των ομοσπονδιών, χρησιμοποιώντας σαν όπλο τις επικεφαλής των ομοσπονδιών, ώστε να ενισχυθεί η παρουσία της κυβερνητικής παράταξης στις διοικήσεις τους, ενώ οι σκληροπυρηνικοί πρότειναν τη

DICTUM NON, FACTUM SI

Αποθηκεύω για το μέλλον, μου λες.

Εσύ δεν είσαι μέρμυγκας / (Είναι οι ώρες αδίσταχτες, μπουχός μας αντρώνει
Πρόσεχε (Και την ανάσα σου, μη σε προδώσει) / (Όλα τ' άλλα επιτρέπονται)

(Παραγωγής μας)

◆ 27.000 πουλιά νεκρά στη λίμνη Κορώνεια/Θεσσαλονίκης και οι κ.κ. υπεύθυνοι της pistoletus το χαβά.

◆ Νάτη, παιδί μου, νάτη η ιδιωτική πρωτοβουλία: η φαρμακευτική Pfizer με ολοσέλιδη διαφήμιση στη CITY PRESS (15/09/04) μας λέει ότι η «ΖΩΗ είναι το έργο της ΖΩΗΣ μας» (τίτλος) και παραθέτει σειρά «κοινωνικών ευεργετημάτων» της. (Η εν λόγω εποιεία είναι συν-σπόνσορας του μηνιαίου περιοδικού «ΒΙΒΛΙΟΘΗ-ΚΗ»).

◆ Μπορεί ο Σημίτης να ήταν «Κινέζος», όμως όλοι οι υπουργοί οικονομίας ήταν Γιαπωνέζοι - με κοινό όνομα: Σεγκαμίσο Λιγουλάκι (η διαφορά έγκειτο και έγκειται στο σάλιο...)

◆ Και μην ξεχνάτε: 9 Οκτώβρη, Π.Α.ΜΕ (βόλτα) αγωνιστική περατζάδα

◆ Κείνο το Φόρουμ υπάρχει; (Αρχίζω και ανησυχώ, δηλαδή...)

◆ «Εθνικές ντόπες» ένας από τους έξιλινους τίτλους της «ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑΣ» (06/09/04). Ακριβώς. Μόνο που ο τίτλος έπρεπε να μπει στη διάρκεια των ολυμπιακών αγώνων...

◆ Τελικά, ο Ian Anderson ήρθε για να παίξει ή απλώς να βγάλει μερικά από τα μείον της επιχείρησής του;

◆ «Με στόχο τη διάσωση του νέου επικουρικού ταμείου, δεν αποκλείεται η περίπτωση μείωσης των συντάξεων που παρέχει ως σήμερα το ΕΤΕΑΜ και αύξησης των ιλικιακών ορίων για τη θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος...» («Κόσμος του Επενδυτή», 4-5/09/04). Μας τον

έχουν ξεχειλώσει, τώρα... κι άλλο; (Δεν θέλω να γίνω ποτέ «πετρόφανο γηρατείο»).

◆ 30 χρόνια Θαστηβαλ ΚΝΕ-ΟΔΗΓΗΤΗ [Οι άλλοι μας-τη-βαλ κι αυτό το χαβά τους! Αερίζονται! (Χαβά = αέρας στην τουρκική)]

◆ «... καταβάλλεται σημαντική προσπάθεια να υπάρξει μια διακρατική συμφωνία με την Αλβανία, ώστε να εκτίσουν το υπόλοιπο της ποινής τους στη χώρα τους, περίπου 2.000 Αλβανοί που κρατούνται στις ελληνικές φυλακές» («Καθημερινή», 15/09/04). Πονηρός ο βλάχος: τους χώρων μέσα, τους απελαύνων (χωρίς να δημιουργείται θόρυβος) και δεν μιλάει κανείς.

◆ Πολύ άσχημα, μοι πολύ άσχημα ήτανε και είναι τα εθναθλητικά (τους). (Sta paparia mas).

◆ Εμείς - Viva Livorno!

◆ Ενδιαφέρον το τεύχος Σεπτέμβρη της εφημερίδας «Επί τα πρόσω». Η εφημερίδα έγραψε ότι οι Αρχές έχουν μεριμνή για την εθναθλητική στην Ελλάδα.

◆ Τον «ολυμπιακό λογαριασμό» να πληρώσουν οι κερδισμένοι («ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΑΛΗ», Σεπτέμβρης 2004). Δεν θυμίζει λίγο την θέση του Περισσού:

◆ Οσο για τον Πάουελ: Εντάξει, παιδιά, μη μαστουρώνετε γιατί «τον διώξαμε». Θα ξανάρθει. (Στις επισκέψεις είσαστε πρώτοι, φαλίτσες. Στα μπαμπού μιούτε λιγάκι...).

◆ Ο Μπογιόπουλος γραμμάτεας του Περισσού; (Μεγάλωσαν το κορδόνια και τα καδρονιά...).

◆ Μετά απορώ γιατί μου ανεβαίνει η μικρή στο 12 και η μεγάλη στο 18. Διαβάστε παρακαλώ:

«Και μιλάμε για «ένοχη και ύποπτη» σιωπή επειδή είναι γνωστό ότι επί χρόνια η ΕΥΠ έκανε «φιλικές συζητήσεις» με πολλούς και διάφορους... Με πάρα πολλούς με εκποντάδες... Ποιος δεν θα συνέδεε την «αισινήθιστη» σιωπή γύρω από την δίκη του Τσιγαρίδα (αν τέλος πάντων κάποιοι βαρέθηκαν να κοταγγέλουν τις σκευωρίες... λέμε τώρα...) με αυτές ακριβώς τις «φιλικές συζητήσεις»; Ποιος δεν θα συνέδεε αυτή την εκκωφαντική σιωπή (σε σύγκριση, για παράδειγμα, με την ενημερωμένη από διάφορες πηγές μυθοποίηση του Κουφοντίνα) με τις «διαπραγματεύσεις», τα «παζάρια», ακόμα και τους εκβιασμούς που κάνουν οι κρατικές υπηρεσίες όταν μπορούν;»

◆ «... καταβάλλεται σημαντική προσπάθεια να υπάρξει μια διακρατική συμφωνία με την Αλβανία, ώστε να εκτίσουν το υπόλοιπο της ποινής τους στη χώρα τους, περίπου 2.000 Αλβανοί που κρατούνται στις ελληνικές φυλακές» («Καθημερινή», 15/09/04). Πονηρός ο βλάχος: τους χώρων μέσα, τους απελαύνων (χωρίς να δημιουργείται θόρυβος) και δεν μιλάει κανείς.

◆ «... καταβάλλεται σημαντική προσπάθεια να υπάρξει μια διακρατική συμφωνία με την Αλβανία, ώστε να εκτίσουν το υπόλοιπο της ποινής τους στη χώρα τους, περίπου 2.000 Αλβανοί που κρατούνται στις ελληνικές φυλακές» («Καθημερινή», 15/09/04). Πονηρός ο βλάχος: τους χώρων μέσα, τους απελαύνων (χωρίς να δημιουργείται θόρυβος) και δεν μιλάει κανείς.

◆ «... καταβάλλεται σημαντική προσπάθεια να υπάρξει μια διακρατική συμφωνία με την Αλβανία, ώστε να εκτίσουν το υπόλοιπο της ποινής τους στη χώρα τους, περίπου 2.000 Αλβανοί που κρατούνται στις ελληνικές φυλακές» («Καθημερινή», 15/09/04). Πονηρός ο βλάχος: τους χώρων μέσα, τους απελαύνων (χωρίς να δημιουργείται θόρυβος) και δεν μιλάει κανείς.

◆ «... καταβάλλεται σημαντική προσπάθεια να υπάρξει μια διακρατική συμφωνία με την Αλβανία, ώστε να εκτίσουν το υπόλοιπο της ποινής τους στη χώρα τους, περίπου 2.000 Αλβανοί που κρατούνται στις ελληνικές φυλακές» («Καθημερινή», 15/09/04). Πονηρός ο βλάχος: τους χώρων μέσα, τους απελαύνων (χωρίς να δημιουργείται θόρυβος) και δεν μιλάει κανείς.

◆ «... καταβάλλεται σημαντική προσπάθεια να υπάρξει μια διακρατική συμφωνία με την Αλβανία, ώστε να εκτίσουν το υπόλοιπο της ποινής τους στη χώρα τους, περίπου 2.000 Αλβανοί που κρατούνται στις ελληνικές φυλακές» («Καθημερινή», 15/09/04). Πονηρός ο βλάχος: τους χώρων μέσα, τους απελαύνων (χωρίς να δημιουργείται θόρυβος) και δεν μιλάει κανείς.

◆ «... καταβάλλεται σημαντική προσπάθεια να υπάρξει μια διακρατική συμφωνία με την Αλβανία, ώστε να εκτίσουν το υπόλοιπο της ποινής τους στη χώρα τους, περίπου 2.000 Αλβανοί που κρατούνται στις ελληνικές φυλακές» («Καθημερινή», 15/09/04). Πονηρός ο βλάχος: τους χώρων μέσα, τους απελαύνων (χωρίς να δημιουργείται θόρυβος) και δεν μιλάει κανείς.

◆ «... καταβάλλεται σημαντική προσπάθεια να υπάρξει μια διακρατική συμφωνία με την Αλβανία, ώστε να εκτίσουν το υπόλοιπο της ποινής τους στη χώρα τους, περίπου 2.000 Αλβανοί που κρατούνται στις ελληνικές φυλακές» («Καθημερινή», 15/09/04). Πονηρός ο βλάχος: τους χώρων μέσα, τους απελαύνων (χωρίς να δημιουργείται θόρυβος) και δεν μιλάει κανείς.

◆ «... καταβάλλεται σημαντική προσπάθεια να υπάρξει μια διακρατική συμφωνία με την Αλβανία, ώστε να εκτίσουν το υπόλοιπο της ποινής τους στη χώρα τους, περίπου 2.000 Αλβανοί που κρατούνται στις ελληνικές φυλακές» («Καθημερινή», 15/09/04). Πονηρός ο βλάχος: τους χώρων μέσα, τους απελαύνων (χωρίς να δημιουργείται θόρυβος) και δεν μιλάει κανείς.

◆ «... καταβάλλεται σημαντική προσπάθεια να υπάρξει μια διακρατική συμφωνία με την Αλβανία, ώστε να εκτίσουν το υπόλοιπο της ποινής τους στη χώρα τους, περίπου 2.000 Αλβανοί που κρατούνται στις ελληνικές φυλακές» («Καθημερινή», 15/09/04). Πονηρός ο βλάχος: τους χώρων μέσα, τους απελαύνων (χωρίς να δημιουργείται θόρυβος) και δεν μιλάει κανείς.

◆ «... καταβάλλεται σημαντική προσπάθεια να υπάρξει μια διακρατική συμφωνία με την Αλβανία, ώστε να εκτίσουν το υπόλοιπο της ποινής τους στη χώρα τους, περίπου 2.000 Αλβανοί που κρατούνται στις ελληνικές φυλακές» («Καθημερινή», 15/09/04). Πονηρός ο βλάχος: τους χώρων μέσα, τους απελαύνων (χωρίς να δημιουργείται θόρυβος) και δεν μιλάει κανείς.

◆ «... καταβάλλεται σημαντική προσπάθεια να υπάρξει μια διακρατική συμφωνία με την Αλβανία, ώστε να εκτίσουν το υπόλοιπο της ποινής τους στη χώρα τους, περίπου 2.000 Αλβανοί που κρατούνται στις ελληνικές φυλακές» («Καθημερινή», 15/09/04). Πονηρός ο βλάχος: τους χώρων μέσα, τους απελαύνων (χωρίς να δημιουργείται θόρυβος) και δεν μιλάει κανείς.

◆ «... καταβάλλεται σημαντική προσπάθεια να υπάρξει μια διακρατική συμφωνία με την Αλβανία, ώστε να εκτίσουν το υπόλοιπο της ποινής τους στη χώρα τους, περίπου 2.000 Αλβανοί που κρατούνται στις ελληνικές φυλακές» («Καθημερινή», 15/09/04). Πονηρός ο βλάχος: τους χώρων μέσα, τους απελαύνων (χωρίς να δημιουργείται θόρυβος) και δεν μιλάει κανείς.

◆ «... καταβάλλεται σημαντική προσπάθεια να υπάρξει μια διακρατική συμφωνία με την Αλβανία, ώστε να εκτίσουν το υπόλοιπο της ποινής τους στη χώρα τους, περίπου 2.000 Αλβανοί που κρατούνται στις ελληνικές φυλακές» («Καθημερινή», 15/09/04). Πονηρός ο βλάχος: τους χώρων μέ

«Si esto no se arregla, guerra, guerra, guerra» («αν δεν υπάρχει λύση, πόλεμος, πόλεμος, πόλεμος»)

«Si esto no se arregla, guerra, guerra, guerra» («αν δεν υπάρχει λύση, πόλεμος, πόλεμος, πόλεμος»). Αυτό το σύνθημα κυριαρχεί στις μαχητικές κινητοποιήσεις των εργατών των ναυπηγείων «Ιθάρ», που για δεύτερη συνεχή εβδομάδα εξακολουθούν να τυλίγουν την Ισπανία στις φλόγες.

Ολα τα κόμματα της βουλής, εκτός από το κυβερνητικό PSOE (Σοσιαλιστικό), απαιτούν από την κυβέρνηση την απόσυρση του σχεδίου για τα ναυπηγεία «Ιθάρ» και της αντιπροτείνουν να ζητήσει νέα προθεσμία από την Κομισιόν για το ξεχρέωμα του 1 δισ. ευρώ.

Πριν από τη νέα συνάντηση των συνδικάτων τους με την

εργοδοσία, οι εργάτες στο ναυπηγείο Λα Ναβάλ του ομίλου Ιθάρ έκλεισαν με πύρινα οδοφρόγματα τους αυτοκινητόδρομους και τις ράγιες του τρένου που οδηγούν στο τοπικό εργοστάσιο του Σεστάο στο Μπιλμπάο. Το ίδιο έκαναν και οι εργάτες στα ναυπηγεία του Σαν Φερνάντο στο Κάντιφ.

Στη συνάντηση ο SEPI υποχώρησε και υποσχέθηκε να «παγώσει» -για μια εβδομάδα τουλάχιστον- το σχέδιό του για δισχωρισμό και ιδιωτικοποίηση των εμπορικών ναυπηγείων. Αποφασίστηκε ξεκίνημα διαπρογραμματεύσεων από μηδενική βάση και νέα συνάντηση στις 29/9, στην οποία θα οριστεί από κοινού νέος «δεκάλογος εργασίας». Ωτόσο, ένα συνδικάτο αρνήθηκε να υπογράψει τη συμφωνία, η οποία δεσμεύει και τα δυο μέρη να μη λάβουν μονόπλευρες αποφάσεις, λέγοντας πως η κυβέρνηση κερδίζει χρόνο για να φέρει τα πράγματα όπως τη συμφέρουν.

Οι κινητοποιήσεις συνεχίζονται μαχητικές. 40.000 διαδήλωσαν στους δρόμους του Φερόλ, απαιτώντας εξασφάλιση του μέλλοντος των ναυπηγείων και απόσυρση του σχεδίου του SEPI.

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: Αγλαούπολες 65-Τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, 8663100, FAX 8663110

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Μενεάλου 1 και Εγνατία, ΤΗΛ-FAX 221898

http://www.geocities.com/newspaper_kontra, e-mail: newspaper_kontra@yahoo.com

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΠΡΟΠΗ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ: ΠΕΤΡΟΣ ΓΙΩΤΗΣ

Εκτύπωση: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: Ar. Ανησ 24 - Αιγαλεο

KONTRA

ΒΑΘΥ
ΚΟΚΚΙΝΟ

Ο ιδεαλισμός στην υπηρεσία της προπαγάνδας

Βγίκαν και πάλι οι διάφοροι ειδικοί, έπιασαν τα μετρία τους στα ΜΜΕ και άρχισαν να βομβαρδίζουν τον ελληνικό λαό με τα «αυτονότα». Εκείνα τα «αυτονότα» που συνθέτουν την «κοινή λογική». Μια «κοινή λογική» πάνω στην οποία πάτησαν τα πιο αποκρουστικά πολιτικοκοινωνικά ρεύματα: ο ναζισμός, ο ρατσισμός, ο σεξισμός και άλλα.

Τα «αυτονότα» και αυτή τη φορά είναι εξαιρετικά απλά: «Εντάξει, φταίει το κράτος, αλλά να κοιτάμε και τα υπόλοιπα. Να κοιτάμε τον δολοφονικό τρόπο που οδηγεί ο Ελληνας, τον κουτσαβακισμό και την ψευτομαγκιά που βγάζει στο τιμόνι, που το θεωρεί πρόεκτα στου φαλλού του. Υπάρχει και ατομική ευθύνη, παιδιά, μη μας φταίνε πάντα κάποιοι άλλοι».

Επειδή, λοιπόν, όλοι οσοι οδηγούμε έχουμε γίνει μάρτυρες τέτοιων οδηγικών συμπεριφορών, σπεύδουμε να συμφωνήσουμε με τα «αυτονότα» που υπηρετούν την «κοινή λογική», ανίκανοι να διεισδύσουμε στο βάθος των πραγμάτων, αμφισβητώντας τα «αυτονότα» και αναζητώντας τα αίτια που κρύβονται πίσω από κάθε φαινόμενο, από κάθε κοινωνική συμπεριφορά.

Φταίει άραγε κάποια κατάρα της φυλής; Έχει ο Ελληνας αυτή την οδηγική συμπεριφορά γραμμένη στα γονίδιά του; Γιατί έχει μάθει να οδηγεί πάντα αριστερά, ακόμα και σε δρόμο με 4 λωρίδες κυκλοφορίας; Γιατί δεν έχει μάθει να ανάβει φλας κάθε φορά που αλλάζει λωρίδα; Γιατί απλούστατα, στους δρόμους με τη μια λωρίδα όπου έμαθε να οδηγεί, αυτή η οδηγική συμπεριφορά ταιριάζει. Γιατί αν εξαιρέσεις μερικές εκατοντάδες χιλιόμετρα στον ΠΑΘΕ, που κι αυτά δόθηκαν στην κυκλοφορία τα τελευταία χρόνια, όλοι οι άλλοι δρόμοι, εθνικοί και επαρχιακοί, υπαγορεύουν μια οδηγική συμπεριφορά ζούγκλας. Τα αυτοκίνητα έγιναν πάρα πολλά και οι δρόμοι έμειναν όπως ήταν πριν τριάντα και σαράντα χρόνια. Δρόμοι που δημιουργούν ένα κυκλοφοριακό χάος, μέσα στο οποίο μπορείς να κινηθείς όχι με βάση τους κανόνες που ισχύουν σε κάθε πολιτισμένο κράτος, αλλά με βάση τους κανόνες της ζούγκλας. Έτσι, γίνεσαι ατομιστής, επιθετικός και κατά συνέπεια επικίνδυνος για τον εαυτό σου, τους συνεπιβάτες σου και τους άλλους οδηγούς. Εσύ ο ίδιος που όταν βγεις σ' έναν ευρωπαϊκό αυτοκινητόδρομο οδηγείς με όλους τους κανόνες (και πιο γρήγορα σε σχέση με την Ελλάδα), όχι γιατί φοβάσαι τον τροχόμπατσο (που εκεί η παρουσία του είναι σπανιότατη σε σχέση με την Ελλάδα), ούτε γιατί ντρέπεσαι τους άλλους οδηγούς, αλλά γιατί οι ίδιες οι κυκλοφοριακές συνθήκες σε κάνουν πολιτισμένο.

Οι ιδέες δεν ξεπιδούν αυτόματα μέσα στα μιαλά των ανθρώπων. Δεν είναι αποτέλεσμα θείας φώτισης. Οι ιδέες είναι παράγωγο της κοινωνικής πραγματικότητας. Ολοι αυτοί οι «ειδικοί» με τα λαμπτρά ονόματα, όμως, προσπαθούν να μας πείσουν για το αντίθετο. Προσπαθούν να μας βουτίξουν σ' έναν ιδεαλιστικό τρόπο σκέψης που θα τον ζήλευε ακόμα και ο επίσκοπος Μπέρκλεϊ. Ας φύγουμε από τα «αυτονότα» των επιφανομένων, λοιπόν, και ας βιθιστούμε στην ουσία των φαινομένων. Για να μπορέσουμε να βρούμε το κοινωνικό έδαφος στο οποίο εδράζεται ο όποια ατομική ευθύνη. Άλλωστε, ακόμα και ο ποινικός δικαστής αναζητά ελαφρυντικά για να σταθμίσει την ατομική ευθύνη.